

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **slawistyka**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: **Uniwersytet Warszawski**

Data przeprowadzenia wizytacji: **3-4.06.2024 r.**

Warszawa, 2024

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	6
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	7
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	7
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	12
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	20
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	26
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	29
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	32
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	34
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	36
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	39
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	41

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: dr hab. Mariusz Leś, członek PKA

członkowie:

1. dr hab. Katarzyna Smyk, ekspert PKA
2. dr Piotr Krycki, ekspert PKA
3. dr Urszula Kowalska-Nadolna, ekspert PKA
4. Małgorzata Szelaąg, ekspert PKA ds. pracodawców
5. Katarzyna Jedlińska, ekspert PKA ds. studenckich
6. Natalia Nyt, sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku sławistyka prowadzonym na Uniwersytecie Warszawskim (dalej również: UW) została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2023/2024. Wizytacja przeprowadzona została przez zespół oceniający w formie stacjonarnej.

PKA po raz kolejny oceniała jakość kształcenia na tym kierunku. Poprzednia ocena programowa przeprowadzona została w roku akademickim 2017/2018 i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej (uchwała nr 237/2018 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 10 maja 2018 r. w sprawie oceny programowej na kierunku sławistyka prowadzonym na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim).

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą stacjonarnej oceny programowej Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Zespół oceniający zapoznał się z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Wizytacja rozpoczęła się od spotkania z władzami Uczelni, a dalszy jej przebieg odbywał się zgodnie z ustalonym wcześniej harmonogramem. W trakcie wizytacji przeprowadzono spotkania z zespołem przygotowującym raport samooceny, osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości na ocenianym kierunku, funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia oraz publiczny dostęp do informacji o programie studiów, pracownikami odpowiedzialnymi za umiędzynarodowienie procesu kształcenia, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, studentami oraz nauczycielami akademickimi. Ponadto przeprowadzono hospitację zajęć dydaktycznych, dokonano oceny losowo wybranych prac dyplomowych, a także przeglądu bazy dydaktycznej wykorzystywanej w procesie kształcenia. Przed zakończeniem wizytacji sformułowano wstępne wnioski, o których Przewodniczący zespołu oceniającego poinformował władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	slawistyka	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia pierwszego stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	- nauki o religii i kulturze – 65% - językoznawstwo – 25% - literaturoznawstwo – 10%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów / 180 punktów ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ³ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	- <i>bohemistyka</i> , - <i>bułgarystyka</i> , - <i>kroatystyka</i> , - <i>serbistyka</i> , - <i>słowacystyka</i> , - <i>słowenistyka</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	109 osób	-
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	2074-2434 h (w zależności od specjalności)	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	129 ECTS	-

¹ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

⁴ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	110 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	62 ECTS	-

Nazwa kierunku studiów	sławistyka	
Poziom studiów (studia pierwszego stopnia/studia drugiego stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	studia stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{5,6}	- językoznawstwo – 67% - nauki o kulturze – 11% - literaturoznawstwo – 6%	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry / 120 punktów ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych ⁷ /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	- <i>bohemistyka</i> , - <i>bułgarystyka</i> , - <i>kroatystyka</i> , - <i>serbistyka</i> , - <i>słowacystyka</i> , - <i>słowenistyka</i>	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	26 osób	-

⁵ W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

⁶ Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

⁷ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁸	810 h + zajęcia ogólnouczelniane	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	104 ECTS	-
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	72 ECTS	-
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	69 ECTS	-

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione częściowo
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione

⁸ Liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów należy podać bez uwzględnienia liczby godzin praktyk zawodowych.

Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione częściowo

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Program studiów na kierunku slawistyka, zarówno na I, jak i II stopniu wpisuje się w założenia misji Uniwersytetu Warszawskiego, w szczególności zaś w następujące punkty: jedność nauki i nauczania (realizowana m.in. poprzez intensywne włączanie studentów slawistyki w prowadzone w jednostce badania naukowe); zapewnianie dostępu do wiedzy ukierunkowanej na rozumienie otaczającego świata (co gwarantuje interdyscyplinarny oraz interkulturowy charakter kierunku); otwartość intelektualną oraz prymat dialogu i porozumienia (w przypadku ocenianego kierunku to założenie realizowane jest także poprzez, przewidziane na wysokim poziomie, kształcenie kompetencji językowych); syntezę wartości lokalnych i uniwersalnych.

Koncepcja i cele kształcenia mieszczą się w dyscyplinach naukowych, do których został przyporządkowany kierunek (nauki o kulturze i religii, językoznawstwo i literaturoznawstwo, z różną dyscypliną wiodącą w zależności od stopnia studiów). Wątpliwości budzi jednak procentowe przyporządkowanie do dyscyplin, szczególnie w kontekście różnic w wyliczeniach pojawiających się w programie studiów i samym raporcie samooceny. Status dyscypliny wiodącej został nie do końca właściwie uzależniony od wybieranej ścieżki kształcenia – wybór nauk o kulturze i religii oraz językoznawstwa jako dyscyplin wiodących dla kierunku (odpowiednio na I i II stopniu studiów) jest – nie do końca właściwie – oparty częściowo na założeniu, że zajęcia z grupy zajęć do wyboru automatycznie liczą się jako zajęcia w dyscyplinie wiodącej. W programie studiów I stopnia realizowanym od roku akademickiego 2023/2024 do grupy zajęć do wyboru należą: zajęcia fakultatywne z oferty Instytutu Slawistki Zachodniej i Południowej (dalej również: ISZiP), w tym zajęcia związane z kulturą drugiego kraju słowiańskiego – w sumie 30 ECTS i seminarium licencjackie – 8 ECTS; w programie studiów II stopnia realizowanym od roku akademickiego 2019/2020 są to: seminarium

magisterskie – 28 ECTS oraz zajęcia *projekt naukowy 1* i *projekt naukowy 2* – 22 ECTS. Realna wydaje się sytuacja, w której osoba studiująca, realizując swoją ścieżkę dydaktyczną wybierze, w ramach zajęć do wyboru takie, które są przypisane do innej dyscypliny niż dyscyplina wiodąca, tym samym zmieniając w programie realizowanym przez siebie procentowy udział dyscyplin. W związku z tym, istnieje możliwość, że ktoś nie zrealizuje w pełni kształcenia w dyscyplinie.

Treści programowe związane z kształtowaniem umiejętności językowych, cyfrowych czy kontekstową wiedzą w innych dyscyplinach, niż te, do których kierunek został przyporządkowany, i przypisana im w programie studiów liczba punktów ECTS wspierają w odpowiednim stopniu osiągnięcie efektów uczenia się w dyscyplinach, do których kierunek został przyporządkowany.

Szczególnie ważne w kontekście przyporządkowanych do kierunku dyscyplin są prowadzone przez pracowników jednostki badania w zakresie procesów kulturowo-społecznych zachodzących w społeczeństwach słowiańskich oraz w zakresie zagadnień związanych z językami słowiańskim, ich historią i różnicowaniem.

Koncepcja i cele kształcenia zostały częściowo sformułowane z uwzględnieniem potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego. Dużym atutem kierunku, wynikającym z realnych potrzeb, jest z pewnością wysoki poziom nauczania słowiańskich języków specjalności (przez otoczenie społeczno-gospodarcze uważanych za języki „niszowe”), na znajomość których istnieje zapotrzebowanie na rynku pracy (poziom C1 według znajomości języka obcego w systemie ESOKJ jako poziom uzyskiwany po I stopniu studiów oraz C2 po ukończeniu studiów na II stopniu).

Koncepcja kształcenia zakłada nauczanie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w zakresie dwóch zajęć – szkolenia BHP (4 godziny, 0,5 ECTS) oraz *technologii informacyjnych i komunikacyjnych dla humanistów* (30 godzin, 2 ECTS) na I stopniu studiów (według programu, którego realizacja rozpoczęła się w roku akademickim 2023/2024). Na II stopniu studiów metody i techniki kształcenia na odległość wykorzystywane są podczas konsultacji w ramach zajęć *projekt naukowy 1* i *projekt naukowy 2*. Pomocniczo wykorzystywane są w kształceniu platformy cyfrowe (zarówno podczas zajęć, jak również w sposób asynchroniczny, w celu przekazywania materiałów czy też organizacji konsultacji).

Efekty uczenia się dla kierunku i specjalności są zgodne z koncepcją kształcenia i profilem ogólnoakademickim, ponieważ akcentuje się w nich zarówno wiedzę, jak i umiejętności powiązane z aparatem pojęciowo-metodologicznym w zakresie dyscyplin stanowiących podstawy teoretyczne kierunku. Nie do końca odnoszą się one jednak prawidłowo i proporcjonalnie do przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych, co dotyczy w szczególności programu na II stopniu studiów. Mimo znaczących różnic w procentowym przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin, efekty uczenia się w zakresie wiedzy w programie studiów I stopnia odnoszą się do dyscyplin językoznawstwo i literaturoznawstwo w sposób prawie symetryczny (pięć z jedenastu efektów odnosi się do wiedzy z zakresu językoznawstwa, cztery z jedenastu efektów do wiedzy z zakresu literaturoznawstwa). Jeszcze wyraźniej widać te dysproporcje w programie studiów na II stopniu, gdzie przy deklarowanym około 10-procentowym udziale dyscypliny literaturoznawstwo brak jest w programie studiów efektów uczenia się w zakresie wiedzy odnoszących się do tej dyscypliny (mimo że w koncepcji kształcenia jest ona podkreślana, a osoby studiujące mogą także pisać literaturoznawczą pracę dyplomową). Z kolei, w ramach efektów uczenia się w zakresie wiedzy, językoznawstwo (dyscyplina wiodąca) i nauki o kulturze i religii są niemal wyrównane. Pojawia się wątpliwość, czy w przypadku przypisania do dyscypliny literaturoznawstwo kierunku jedynie w 6% na studiach II stopnia, a ok. 10% na studiach

I stopnia jest osiągalne napisanie przez osobę studiującą kierunek pracy dyplomowej w tej dyscyplinie. Należałoby więc poddać analizie, czy dyscyplina ta nie ma charakteru subsydiarnego lub – czy nie byłoby zasadne zmodyfikowanie programu studiów w taki sposób, by wesprzeć reprezentację dyscyplin uzupełniających w programie.

Efekty uczenia się dla kierunku nie są w pełni zgodne z charakterystykami drugiego stopnia dla kwalifikacji uzyskiwanych w ramach szkolnictwa wyższego – nie uwzględniają bowiem wszystkich kompetencji opisanych w Polskiej Ramie Kwalifikacji dla poziomu.

Na studiach I stopnia w treściach efektów uczenia się (program obowiązujący od roku akademickiego 2023/2024) sformułowanych dla kierunku nie zostały uwzględnione następujące elementy:

1. w zakresie kompetencji społecznych (jest gotów do): (P6S_KO) – myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Na studiach II stopnia w ogólnych sformułowanych dla kierunku efektach uczenia się nie uwzględniono, bądź uwzględniono w niepełny sposób następujące elementy:

1. w zakresie wiedzy (zna i rozumie): (P7S_WG) – główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek;
2. w zakresie wiedzy (zna i rozumie): (P7S_WK) – ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości; fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji; ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego;
3. w zakresie kompetencji społecznych (jest gotów do): (P7S_KO) – myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy.

Założone dla kierunku i specjalności efekty uczenia się, jak wskazano wyżej, pomijają więc część kompetencji opisanych w charakterystykach Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany. Są one również zgodne z zakresem działalności naukowej Uczelni w tych dyscyplinach. Problemem jest jednak to, o czym wspomniano we wcześniejszych opisach, że efekty uczenia się uwzględniają wiedzę w zakresie dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek, jednak zakres tej wiedzy nie odpowiada procentowemu przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin. Dotyczy to w szczególności dyscypliny literaturoznawstwo na II stopniu studiów, do której przypisane zostały jedno zajęcia na I roku (*literatura współczesna kraju specjalności*, 30 godzin, 4 ECTS).

Efekty uczenia się uwzględniają w szczególności kompetencje badawcze niezbędne w działalności naukowej. Ogólne efekty uczenia się dla studiów I stopnia uwzględniają umiejętności takie jak: wykorzystanie zróżnicowanych źródeł w procesie badania zjawisk społecznych i kulturowych, wykorzystanie odpowiednich metod i narzędzi w celu przeprowadzenia rozumowania, analizy oraz udowodnienia bądź obalenia postawionej tezy, planowanie pracy w zespole i współdziałanie z innymi osobami w zakresie badania i opisu istotnych zjawisk w kulturach słowiańskich, tworzenie logicznych i uzasadnionych wypowiedzi pisemnych oraz ustnych analizujących wybrany problem badawczy w języku polskim oraz w wybranym języku słowiańskim, dobranie i zastosowanie właściwych metod i narzędzi informacyjno-komunikacyjnych w badaniach języków słowiańskich. Z zakresu kompetencji

społecznych, program studiów uwzględnia z kolei niezbędne w działalności naukowej: przestrzeganie zasad etyki zawodowej, szczególnie w dziedzinie działalności naukowej. W przypadku studiów II stopnia uwzględniono: wiedzę z zakresu paradygmatów oraz perspektyw badawczych w naukach humanistycznych oraz możliwość ich zastosowania we własnej działalności badawczej, tradycji badań językoznawczych w zakresie języka kierunkowego, terminologii i metodologii badań lingwokulturowych i komparatystycznych.

Efekty uczenia się na I stopniu studiów uwzględniają komunikowanie się w wybranym języku słowiańskim na poziomie C1 (język specjalności) oraz posługiwanie się drugim językiem słowiańskim na poziomie B2. Program studiów zakłada także uczestnictwo w zajęciach z lektoratu języka nowożytnego w wymiarze 120 godzin na II i 120 godzin na III roku (łącznie 8 ECTS) (uwzględniono w efekcie uczenia się K_U04: [potrafi] *posługiwać się nowożytnym językiem obcym, innym niż język specjalności, na poziomie komunikatywnym*)). Efekty uczenia się na II stopniu studiów uwzględniają komunikowanie się w wybranym języku słowiańskim “w stopniu zbliżonym do rodzimych użytkowników języka i (...) w dowolnej sytuacji komunikacyjnej” (K_U04) oraz *posługiwać się językiem obcym innym niż język specjalności na poziomie B2* (K_U011).

W programie studiów II stopnia, w efektach uczenia się nie wskazano poziomu znajomości języka specjalności w systemie ESOKJ, podczas gdy w koncepcji kształcenia i informacjach na stronie ten poziom się pojawia (C2 – podobnie jak informacja w poszczególnych sylabusach dla zajęć lektoratów). Zamiast tego w efekcie K_U04 zastosowano ogólny zapis: „[potrafi] posługiwać się wybranym językiem słowiańskim w stopniu zbliżonym do rodzimych użytkowników języka i umie porozumieć się w tym języku w dowolnej sytuacji komunikacyjnej”. Należy jednak podkreślić, że spełniona została kompetencja z zakresu posługiwania się językiem obcym na poziomie B2+, opisana w Polskiej Ramie Kwalifikacji dla poziomu siódmego (P7S_UK) – por. efekt K_U11: [potrafi] posługiwać się językiem obcym innym niż język specjalności na poziomie B2+. Rekomenduje się dodanie w efektach uczenia się dla kierunku / specjalności (program studiów II stopnia) poziomu znajomości języka specjalności w systemie ESOKJ.

Efekty uczenia się dla zajęć i grup zajęć charakteryzują pewne nieprawidłowości, wynikające najprawdopodobniej z pozostawienia zapisów KRK oraz niewprowadzenia ustandaryzowanego zapisu w sylabusach (“kartach przedmiotów”, jak zatytułowany jest dokument przekazany zespołowi oceniającemu do analizy). Pojawiają się w nich na przykład następujące uchybienia:

- niejednorodny zapis efektów w ramach poszczególnych zajęć (z lub bez podziału na efekty w zakresie wiedzy, umiejętności lub kompetencji społecznych, najczęściej bez odniesienia do efektów kierunkowych i specjalnościowych), w niektórych przypadkach w ogóle brakuje określonych efektów uczenia się, są jedynie sformułowane opisowo ogólne kompetencje, które absolwent powinien posiadać (dotyczy to np. zajęć z zakresu praktycznej nauki języka);
- używanie niewłaściwej terminologii w opisie efektów, np. efekty w zakresie “postaw” nie “kompetencji społecznych”, “przedmiot” zamiast “zajęcia”;
- w “kartach przedmiotów” dla części zajęć wielosemestralnych sformułowano te same szczegółowe efekty uczenia się, bez uwzględnienia progresu kompetencji między semestrami;
- powielanie efektów ogólnych w efektach szczegółowych specyficznych dla zajęć;
- błędnie sformułowane efekty uczenia się dla części zajęć; najczęstszy błąd polega na przypisaniu do zakresu wiedzy efektów z zakresu umiejętności, np. wśród efektów z zakresu

wiedzy wymienione są następujące: Student będzie potrafił: definiować przedmiot i zakresu badań antropologii współczesności; posługiwać się podstawowymi kategoriami badawczymi antropologii w stosunku do współczesnych wydarzeń społecznych i politycznych kraju języka kierunkowego itd.. Podobne usterki pojawiają się w opisach efektów uczenia się następujących zajęć na I stopniu: *wiedza o sztuce Czech, antropologia kultury, przestrzenie kulturowe Bałkanów w praktyce turystycznej, tekst, intermedialność, sztuka interpretacji, jak się uczyć (nie tylko) języków obcych?* oraz na II stopniu: *antropologia współczesności Czech, antropologia współczesności w Serbii, antropologia współczesności Słowenii, historia języka chorwackiego z elementami gramatyki historycznej, historia języka czeskiego z elementami gramatyki historycznej, historia języka słoweńskiego z elementami gramatyki historycznej, projekt naukowy*;

- w “kartach przedmiotów” pojawiają się drobne nieścisłości, które wymagałyby weryfikacji i korekty, np. w opisie zajęć *antropologia kultury* – w programie studiów pojawia się konwersatorium, w karcie zajęć mowa o ćwiczeniach, *językoznawcza analiza tekstu* – w “karcie przedmiotu”: egzamin, w programie: praca pisemna.

Wskazane powyżej uchybienia utrudniają stworzenie rzetelnego systemu weryfikacji efektów uczenia się. Rekomenduje się dokonanie przeglądu i weryfikacji wszystkich sylabusów dla zajęć ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego sformułowania efektów uczenia się oraz treści programowych, które pozwalają na ich realizację; opracowanie ustandaryzowanego opisu zajęć.

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, mieszczą się w dyscyplinach (nauki o kulturze i religii, językoznawstwo i literaturoznawstwo), do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w tych dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są na ogół zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, choć nie do końca korespondują z procentowym przyporządkowaniem kierunku do dyscyplin. Opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także częściowo odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. Niejasnego przyporządkowania procentowego kierunku do dyscyplin, a także niepewnego statusu dyscypliny wiodącej (uzależnionego od wyborów zajęć dokonywanych przez osoby studiujące).

2. Nie w pełni adekwatnego sformułowania efektów uczenia się w taki sposób, by odpowiadały one procentowemu przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin.
3. Niepełnej zgodności kierunkowych i specjalnościowych efektów uczenia się dla kierunku studiów z charakterystykami PRK dla poziomu 6. i 7.
4. Niewłaściwego sformułowania efektów uczenia się dla poszczególnych zajęć.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się dodanie w efektach uczenia się dla kierunku / specjalności (program studiów II stopnia) poziomu znajomości języka specjalności w systemie ESOKJ.
2. Rekomenduje się uporządkowanie szczegółowych efektów uczenia się dla zajęć i ich weryfikację w odniesieniu do programowych efektów uczenia się oraz sformułowanie efektów uczenia się dla zajęć wielosemestralnych w sposób uwzględniający progres i zakres kompetencji przewidzianych do opanowania w kolejnych semestrach.
3. Rekomenduje się dokonanie przeglądu i weryfikację wszystkich sylabusów dla zajęć ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego sformułowania efektów uczenia się oraz treści programowych, które pozwalają na ich realizację; opracowanie ustandaryzowanego opisu dla zajęć, który uporządkowałby kwestie formalne.

Zalecenia

1. Zaleca się przeanalizowanie procentowego przyporządkowania kierunku do dyscyplin oraz nieuzależnianie dyscypliny wiodącej od wyboru ścieżki kształcenia.
2. Zaleca się sformułowanie efektów uczenia się w sposób odpowiadający przyporządkowaniu kierunku do dyscyplin naukowych.
3. Zaleca się zapewnienie pełnej zgodności efektów uczenia się z charakterystykami PRK dla poziomu 6. i 7.
4. Zaleca się sformułowanie szczegółowych efektów uczenia się dla poszczególnych zajęć tak, aby nie powielaty ogólnych efektów uczenia się, odpowiadały zakresowi i celowi zajęć i były niepowtarzalne.
5. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Program studiów na kierunku slawistyka, zarówno na studiach I, jak i na studiach II stopnia, obejmuje zajęcia wspólne oraz zajęcia w ramach specjalności. Instytut Slawistyki Zachodniej i Południowej w swojej ofercie ma sześć specjalności, jednak każdego roku otwiera trzy, żeby zróżnicować kompetencje absolwentów, wyjątkiem jest specjalność czeska, która jest otwierana regularnie, w każdym roku akademickim. Na wszystkich specjalnościach prowadzone są zajęcia z zakresu wiedzy o kraju, jego kulturze, historii i języku oraz zajęcia lektoratowe w wymiarze 240 godzin rocznie (język kierunkowy) oraz 120 godzin rocznie (drugi język słowiański). Programy specjalności są więc tożsame pod względem zajęć, efektów uczenia się, metod weryfikacji ich osiągnięcia oraz liczby punktów ECTS przypisanych poszczególnym zajęciom, różnią się zaś krajem kierunkowym wybieranym w ramach konkretnej ścieżki. Grupa zajęć kierunkowych, jak i zajęć specjalnościowych obejmuje treści programowe powiązane m.in. z dyscyplinami, do których przyporządkowano kierunek, treści kontekstowe, dotyczące np. historii krajów słowiańskich oraz treści z zakresu praktycznej nauki języków obcych: słowiańskiego języka kierunkowego (w ofercie: czeski, chorwacki, bułgarski, serbski, słowacki i słoweński), drugiego języka słowiańskiego (do wyboru z aktualnej oferty ISZiP) oraz języka nowożytnego (do wyboru z oferty ogólnouniwersyteckiej).

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się, kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów, jednak pewnym utrudnieniem w ocenie tego aspektu jest nieustandaryzowany zapis w "kartach przedmiotów". Przy planowanej modernizacji programu studiów II stopnia rekomenduje się ustalenie struktury sylabusu, która pozwoli na ich ujednolicenie, a także opisu treści oraz odniesienie ich do efektów założonych dla kierunku i specjalności. W tej chwili nie jest to przejrzyste i wymaga dogłębnej analizy wszystkich zapisów.

Treści programowe zapewniają osiągnięcie efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.

Treści programowe są na ogół kompleksowe, specyficzne dla zajęć i zgodne z działalnością naukową Uczelni w dyscyplinach: nauki o kulturze i religii, językoznawstwo i literaturoznawstwo. W zakresie dyscypliny wiodącej na studiach I stopnia treści umożliwiają studentom zdobywanie wiedzy dotyczącej takich zagadnień, subdyscyplin i działów, takich jak: antropologia kultury, poetyka twórczości słownej, słowiańszczyzna w kulturze współczesnej, kultura popularna kraju specjalności czy współczesne życie społeczno-polityczne kraju specjalności. Wątpliwości budzą natomiast dwa zajęcia w ramach specjalności na I stopniu studiów: *wiedza o sztuce* kraju specjalnościowego oraz *dzieje regionu* kraju specjalnościowego. Zajęcia te zostały przypisane do dyscypliny nauki o kulturze i religii, jednak treści wskazane w karcie zajęć wskazują raczej odpowiednio na nauki o sztuce i historię, dlatego rekomenduje się ich zmodyfikowanie lub przeformułowanie nazwy zajęć, by także sugerowała szerszą, kulturową perspektywę.

W dyscyplinie językoznawstwo na I stopniu studiów treści programowe obejmują takie zagadnienia jak: podstawowa wiedza językoznawcza w kontekście słowiańskim, językoznawcza analiza tekstu, typologia języków słowiańskich, oraz, w ramach programu specjalności, gramatyka opisowa wybranego języka słowiańskiego i warsztat translatorski. Treści literaturoznawcze wprowadzają natomiast do programu studiów I stopnia dwusemestralne zajęcia specjalnościowe poświęcone literaturze kraju specjalności.

W zakresie dyscypliny wiodącej (językoznawstwo) na studiach II stopnia treści umożliwiają studentom zdobywanie wiedzy dotyczącej takich zagadnień, subdyscyplin i działów, jak: translatoryka, historia języka kierunkowego z elementami gramatyki historycznej, glottodydaktyka (z ukierunkowaniem na

języki zachodnio- i południowosłowiańskie), odmiany języka wybranego kraju słowiańskiego oraz lingwistyka kulturowa. Druga dyscyplina, do której przyporządkowany jest II stopień slawistyki, obejmuje następujące zagadnienia odzwierciedlone w programie studiów: *antropologia codzienności (wybranego kraju słowiańskiego)* oraz *relacje międzykulturowe w regionie*. Komponent literaturoznawczy zapewniają, według programu studiów, zajęcia *literatura współczesna kraju specjalności* (30 godzin, 4 punkty ECTS).

Program zajęć obejmuje ponadto zajęcia fakultatywne z oferty ISZiP oraz zajęcia ogólnouniwersyteckie z oferty ogólnouczelnianej (rekrutacja na zajęcia odbywa się w trybie żetonowym, studenci slawistyki zobowiązani są do wyboru zajęć z dyscypliny nauk społecznych). Studenci mogą także wybrać seminarium licencjackie oraz seminarium magisterskie zgodnie z dyscypliną, w której zamierzają pisać pracę dyplomową. Pojawiają się jednak wątpliwości, czy przy takim rozłożeniu procentowym oraz takiej liczbie punktów ECTS przypisanych ściśle do dyscypliny literaturoznawstwo, student II stopnia jest przygotowany w zakresie wiedzy i umiejętności do napisania pracy magisterskiej w tej dyscyplinie. Można założyć, że kompetencje te uzupełnia się realizując zajęcia z oferty fakultatywnej (w programie studiów nie są one przypisane do jednej dyscypliny, lecz do dyscypliny do wyboru). Jest to jednak rozwiązanie pozorne, ponieważ pociąga za sobą kolejne konsekwencje. Istnieje na przykład, co już zostało zasygnalizowane w kryterium 1, możliwość, że wybrani studenci nie zrealizują kształcenia w dyscyplinie wiodącej.

Podsumowując, treści w zakresie dyscyplin, do których przypisany jest kierunek studiów, są zgodne z efektami uczenia się sformułowanymi dla kierunku i umożliwiają osiągnięcie wiedzy i umiejętności właściwych dla poziomu 6. PRK dla studiów I stopnia i poziomu 7. PRK dla studiów II stopnia. Szczegółowa analiza treści potwierdza jednak problem z procentowym przypisaniem kierunku do dyscyplin (szczególnie w zakresie dyscypliny wiodącej na I i II stopniu oraz literaturoznawstwa, którego miejsce w programie wskazuje raczej na pozycję subsydiarną).

Treści programowe są zgodne z aktualnym stanem wiedzy i metodyki badań w dyscyplinach, obejmują zagadnienia związane ze współczesną sytuacją kulturowo-społeczną regionu Słowiańszczyzny zachodniej i południowej, zwracają uwagę na istotne problemy współczesności. W niektórych przypadkach należy uaktualnić wykaz literatury o najnowsze publikacje. Rekomenduje się dokonanie przeglądu literatury przedmiotu dla zajęć w programie studiów i uaktualnienie wykazu tej literatury.

Studia I stopnia trwają 6 semestrów i wymagają nakładu pracy równego min. 180 punktom ECTS. W programie zaplanowano 2468 godzin zajęć. Treści programowe rozłożone są równomiernie, tak by umożliwić stopniową realizację efektów uczenia się w ciągu trzech lat studiów. Seminarium dyplomowe mają ponadto zachęcać studentów do realizowania własnych koncepcji badawczych, zgodnych z ich zainteresowaniami naukowymi. Na trzecim roku studiów I stopnia zajęcia specjalnościowe (*literatura kraju specjalności 2, gramatyka opisowa języka kraju specjalności 2, współczesne życie społeczno-polityczne kraju specjalności*) są prowadzone w języku specjalności. Na drugim roku w języku kraju specjalności są prowadzone wybrane zajęcia (nie jest to jednak wprost ujęte w sylabusach zajęć).

Plan zajęć, kolejność zajęć oraz formy i organizacja zajęć są właściwe. W programie studiów przeważają konwersatoria nad formą podawczą, jaką jest wykład. Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów i osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć są poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Harmonogram realizacji programu studiów II stopnia obejmuje 4 semestry i wymaga nakładu pracy równego min. 120 punktom ECTS. W programie zaplanowano 870 godzin zajęć. Plan zajęć, kolejność zajęć oraz formy i organizacja zajęć są właściwe. Czas trwania studiów, nakład pracy mierzony łączną liczbą punktów ECTS konieczny do ukończenia studiów i osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć są na ogół poprawnie oszacowane i zapewniają osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Wątpliwości formalne wzbudza jedynie koncepcja zajęć zatytułowanych *projekt naukowy 1* i *projekt naukowy 2* na pierwszym i drugim roku studiów II stopnia. Proponują one interesującą i oczekiwaną formułę naukowej współpracy między osobami studiującymi a prowadzącymi zajęcia, efektem której jest realizacja projektu powstającego w obrębie określonej tematyki. O ile koncepcja takiego twórczego wprowadzenia studentów w prace badawcze prowadzone w jednostce (najczęściej we współpracy międzynarodowej) jest bardzo interesująca, a same zajęcia pełnią z pewnością funkcję popularyzującą badania naukowe, jak również integrującą środowisko, należałoby jednak przemyśleć stopień obciążenia studenta, w szczególności na II roku studiów magisterskich (22 punkty ECTS przy 60 godzinach zajęć ujętych w programie studiów, dla porównania, 120-godzinne seminarium magisterskie pozwala zdobyć 28 punktów ECTS). Należałoby poddać dogłębnej ocenie, czy nie przeszacowano liczby punktów ECTS w przypadku tych zajęć i czy takie obciążenie pracą własną osoby studiującej jest adekwatne w kontekście konieczności napisania pracy dyplomowej (której tematyka może, lecz nie musi korespondować z tematyką *projektu naukowego*).

Od drugiego roku niektóre, a od trzeciego wszystkie zajęcia obowiązkowe studiów I stopnia prowadzone są w języku specjalności. Ponadto po pierwszym roku studiów studenci rozpoczynają kurs drugiego języka słowiańskiego, w trakcie którego nabywają umiejętności językowe na poziomie B2. W kartach zajęć zabrakło wskazania, które zajęcia prowadzone są w języku specjalności od drugiego roku. Na II stopniu studiów nie jest jasne, czy (i które) zajęcia są prowadzone w języku obcym, choć z "kart przedmiotów" i hospitacji wynika, że wszystkie.

W ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów, na studiach I stopnia studenci powinni uzyskać „co najmniej” 103 punkty ECTS, natomiast na studiach II stopnia „co najmniej” 63 punkty ECTS. Liczba punktów ECTS uzyskiwana w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia jest zatem zgodna z wymaganiami dla studiów stacjonarnych.

Sekwencja zajęć w planie studiów jest prawidłowa. Wiedza nabywana przez studentów w ramach zajęć realizowanych w semestrach wcześniejszych jest wykorzystywana na zajęciach realizowanych później. Ostatni semestr studiów poświęcony jest, poza zajęciami dotyczącymi nauki języków i kształtującymi kompetencje komunikacyjne, przede wszystkim rozwijaniu efektów uczenia się związanych z umiejętnościami i kompetencjami przygotowującymi do prowadzenia badań naukowych.

Kształcenie na kierunku odbywa się głównie w formie konwersatoriów, ćwiczeń i wykładów. Wysoki procent godzin stanowią godziny zajęć lektoratowych (języka kraju specjalności, drugiego języka słowiańskiego i języka nowożytnego na I stopniu oraz języka kraju specjalności na II stopniu studiów). Proporcje zajęć realizowanych w poszczególnych formach nie wzbudzają zastrzeżeń. Zarówno na studiach I, jak i II stopnia przeważają formy zajęć sprzyjające aktywnej postawie studenta (głównie konwersatoria). Dodatkową zaletą koncepcji kształcenia jest zaplanowanie w programie studiów niektórych na drugim roku i wszystkich zajęć na trzecim roku studiów licencjackich w języku kierunkowym, co z pewnością przyczynia się do osiągnięcia zakładanego poziomu znajomości języka. Podobna sytuacja ma miejsce na studiach magisterskich, jednak zajęcia w języku obcym (kierunkowym)

nie zostały ujęte w koncepcji kształcenia (informacja o tym, że są prowadzone w taki sposób wynika z załączonych opisów poszczególnych zajęć).

Programy studiów I i II stopnia na kierunku slawistyka uwzględniają grupy zajęć podlegające wyborowi przez studenta w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS wymaganej do osiągnięcia kwalifikacji: na studiach I stopnia zajęcia te obejmują 62 punkty ECTS (34%), na studiach II stopnia – 69 punktów ECTS (58%). Wyliczenia te są nawet wyższe, jeśli uznać za zajęcia do wyboru zajęcia w ramach specjalności, które obejmują odpowiednio na studiach I i II stopnia 91 i 44 punkty ECTS. Do zajęć do wyboru należą (spośród zajęć wspólnych, nieprzypisanych do specjalności) na studiach I stopnia: zajęcia ogólnouniwersyteckie spoza kierunku studiów, lektoraty języka nowożytnego i języka słowiańskiego inny niż kierunkowy, zajęcia fakultatywne oraz seminaria licencjackie; na studiach II stopnia – zajęcia ogólnouniwersyteckie spoza kierunku studiów, zajęcia fakultatywne z oferty slawistycznej, seminaria magisterskie, *projekt naukowy 1* i *projekt naukowy 2*.

W ramach zajęć ogólnouniwersyteckich spoza kierunku studenci wybierają z oferty zajęć przypisanych do dyscypliny nauk społecznych.

Przykładowa tematyka zajęć fakultatywnych w ofercie studiów I stopnia: *realia kultury materialnej we frazeologii Słowian południowych, geografia kulturowa oraz dziedzictwo materialne i niematerialne Czech, tekst, intermedialność, sztuka interpretacji, znaki kapitalizmu – Europa postsocjalistyczna, obserwatorium transsłowiańskie – idea i praktyka*.

Przykładowa tematyka zajęć fakultatywnych w ofercie studiów II stopnia: *realia kultury materialnej we frazeologii Słowian Południowych, malownicza Bułgaria, Čeština pro obchodní praxi, znaki kapitalizmu – Europa postsocjalistyczna, Słowacki dla bohemistów, warsztaty z kompetencji translatorskich, obserwatorium transsłowiańskie – idea i praktyka*.

Z powyższego zestawienia przykładowych zajęć fakultatywnych wynika, że niektóre z nich oferowane są zarówno studentom na I, jak i na II stopniu. W “kartach przedmiotów” na obu stopniach studiów wskazano te same opisy dla zajęć (włącznie z jednakowymi efektami uczenia się), co jest niezgodne z regulacjami PRK ze względu na inny zakres efektów uczenia się dla poziomu 6. i 7. ram kwalifikacji (*realia kultury materialnej* oraz *obserwatorium transsłowiańskie* wpisują się poziom 7. ram kwalifikacji, podczas gdy *znaki kapitalizmu* w poziom 6).

Czas przeznaczony na osiągnięcie efektów uczenia się w dwóch z dyscyplin (nauka o kulturze i religii, językoznawstwo), do których przypisany jest kierunek, umożliwia osiągnięcie efektów uczenia się. Wątpliwości dotyczą natomiast dyscypliny literaturoznawstwo w relacji do zakładanych efektów uczenia się: 1. K_W02 na studiach I stopnia ([absolwent/ka zna i rozumie] w zaawansowanym stopniu m.in. główne teorie i metodologię z zakresu literaturoznawstwa), 2. K_W01 na studiach II stopnia ([absolwent/ka zna i rozumie] w stopniu pogłębionym dominujące paradygmaty oraz perspektywy badawcze w naukach humanistycznych oraz możliwość ich zastosowania we własnej działalności badawczej i profesjonalnej [...]). Przypisana do dyscypliny liczba punktów ECTS nie umożliwia osiągnięcia tych efektów uczenia się.

Na studiach I stopnia deklarowana liczba punktów ECTS obejmująca zajęcia związane z prowadzoną na kierunku działalnością naukową w dyscyplinach nauki o kulturze i religii, językoznawstwo i literaturoznawstwo wynosi 110 punktów (61%), zaś na studiach II stopnia – 72 punkty (60%). Zajęciom związanym z dyscyplinami, do których przyporządkowany jest kierunek przypisana jest więc ponad połowa punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów. Jak już zostało wskazane powyżej,

problematyczne są jednak wyliczenia dotyczące procentowego udziału wszystkich trzech dyscyplin. Rozbieżności w wyliczeniach pojawiają się zresztą już w samej dokumentacji przedłożonej przez Uczelnię.

Wyliczenia dla I stopnia studiów, według programu studiów: nauki o kulturze i religii: 53%, językoznawstwo: 40%, literaturoznawstwo: 7%; według raportu samooceny (odpowiednio): 71 ECTS / 39%, 28 ECTS / 16%, 11 ECTS / 6%.

Wyliczenia dla II stopnia studiów, według programu: językoznawstwo: 60%, nauki o kulturze i religii: 30%, literaturoznawstwo: 10%; według raportu samooceny (odpowiednio): 79 ECTS / 66%, 8 ECTS / 7%, 4 ECTS / 3%.

Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto zestawienie opracowane przez zespół przygotowujący raport samooceny i przedłożone zespołowi oceniającemu podczas wizytacji w siedzibie ISZiP, w którym dane te prezentują się następująco:

- studia I stopnia: na 180 ECTS 110 punktów jest przypisane do dyscypliny (lub dyscyplin do wyboru): nauki o kulturze i religii: 37 ECTS (34%) lub 71 ECTS (65%) – w przypadku zastosowania metodologii liczenia punktów, według której zajęcia z dyscypliną do wyboru automatycznie przyporządkowuje się do dyscypliny wiodącej, językoznawstwo: 28 ECTS (25%); literaturoznawstwo: 11 ECTS (10%).
- studia II stopnia: na 120 ECTS 72 punkty są przypisane do dyscypliny (lub dyscyplin do wyboru), językoznawstwo: 20 ECTS (28%) lub 48 ECTS (67%) – w przypadku zastosowania metodologii liczenia punktów, według której zajęcia z dyscypliną do wyboru automatycznie przyporządkowuje się do dyscypliny wiodącej, nauki o kulturze i religii: 8 ECTS (11%), literaturoznawstwo: 4 ECTS (6%).

Przyjmując deklarowaną przez pracowników ISZiP metodologię liczenia, należy zaznaczyć, że może ona doprowadzić do sytuacji, w której po wyborze przez osobę studiującą określonej grupy zajęć do wyboru udział dyscypliny wiodącej w ogólnej sumie punktów ECTS może ulegać zmianie.

Niejasności potęguje sposób zapisu przyporządkowania do dyscyplin w programie studiów, np. na II stopniu *seminarium magisterskie* przyporządkowane jest do trzech dyscyplin, zaś *projekt naukowy oraz zajęcia fakultatywne z oferty slawistycznej* określane są jako “nieprzypisane”, ale w nawiasach wskazywane są trzy dyscypliny.

Zaleca się uporządkowanie metodologii liczenia procentowego przyporządkowania do dyscyplin oraz danych pojawiających się w dokumentacji. Zaleca się także organizację zajęć do wyboru, które w aktualnie obowiązujących programach studiów nie mają jednoznacznie przypisanej dyscypliny w taki sposób, by zapewnić zgodność z proporcjami przyporządkowania dyscyplin właściwymi dla kierunku.

Program studiów obejmuje zajęcia poświęcone kształceniu w zakresie następujących języków obcych: języka kraju specjalności na poziomie C1 (studia I stopnia) i C2 (studia II stopnia), drugiego języka słowiańskiego na poziomie B2 (studia I stopnia) oraz języka nowożytnego (studia I stopnia). Od drugiego roku niektóre, a od trzeciego roku wszystkie zajęcia obowiązkowe prowadzone są w języku specjalności. Przewidziana w programie studiów I stopnia liczba godzin z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich i studentów oraz punktów ECTS przeznaczonych na kształcenie w zakresie znajomości języka kraju specjalności jest wystarczająca do osiągnięcia zakładanego poziomu ESOKJ (na studiach I stopnia 720 godzin i 36 punktów ECTS, na studiach II stopnia 300 godzin i 22 punkty

ECTS). Na studia II stopnia przyjmowani są kandydaci z potwierdzoną znajomością języka kraju specjalności na poziomie min. B2 (na marginesie trzeba dodać, że w związku z tym wymogiem w „kartach przedmiotów” pojawiają się nieadekwatne wymagania wstępne, jak na przykład zapis wymagający znajomości języka czeskiego podczas zajęć na I roku studiów mgr na poziomie C1, podczas gdy według rekrutacji jest to poziom B2 (zajęcia *odmiany języka czeskiego*).

Zajęcia *praktyczna nauka drugiego języka słowiańskiego* na I stopniu studiów obejmują 240 godzin i 12 punktów ECTS.

W przypadku języka nowożytnego nie wskazano wymaganej wejściowej i wyjściowej znajomości języka, co pozwala osobom studiującym na wybór zajęć z szerokiej oferty różnych lektoratów realizowanych na Wydziale Polonistyki.

Program studiów zapewnia realizację zajęć z dziedziny nauk społecznych w wymiarze 5 ECTS (są one realizowane w ramach wykładów ogólnouniwersyteckich).

Koncepcja kształcenia zakłada nauczanie z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość w zakresie dwóch zajęć: szkolenia BHP (4 godziny, 0,5 ECTS) oraz *technologii informacyjnych i komunikacyjnych dla humanistów* (30 godzin, 2 ECTS) na I stopniu studiów (według programu, którego realizacja rozpoczęła się w roku akademickim 2023/2024).

Ponadto, wykorzystywane przez Uczelnię narzędzia i platformy internetowe służą jako narzędzia wspierające prowadzenie zajęć w trybie stacjonarnym, stanowią platformy do wymiany materiałów, sporządzania notatek w trakcie zajęć dydaktycznych (co także ułatwia ich udostępnianie studentom) oraz ułatwiają komunikację między studentami i nauczycielami akademickimi.

Opisane w „kartach przedmiotów” metody kształcenia są różnorodne. Obejmują przede wszystkim metody problemowe i aktywizujące. Są prawidłowo dostosowane do celów zajęć oraz ich formy. Podczas zajęć wykorzystywane są także narzędzia multimedialne, które pozwalają na sporządzanie przez prowadzących notatek z zajęć w czasie rzeczywistym i natychmiastowy dostęp do materiałów dla osób studiujących. W trakcie konwersatoriów wykorzystuje się głównie metody aktywizujące i problemowe, takie jak metody heurystyczne, w tym burza mózgów, pogadanka, dyskusja, praca z tekstem, praca w parach czy praca projektowa. Tak dobrane metody uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, a w nauczaniu i uczeniu się są stosowane właściwie dobrane środki i narzędzia dydaktyczne wspomagające osiąganie przez studentów efektów uczenia się, stymulujące samodzielne uczenie się studentów i przygotowujące ich do prowadzenia działalności naukowej. Metody kształcenia umożliwiają dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb studentów (jak na przykład wskazywane elementy tutoringu w realizacji zajęć na II stopniu studiów *projekt naukowy 1 i 2*), jak również realizowanie indywidualnych ścieżek kształcenia. Stosunkowo duża część zajęć odbywa się także w formie stacjonarnej oraz „w terenie”, co jest uzasadnione w przypadku badań kulturoznawczych. Metody kształcenia są w indywidualnych wypadkach dostosowywane do potrzeb studentów z różnego rodzaju niepełnosprawnościami, którzy znajdują się pod opieką Biura ds. Osób z Niepełnosprawnościami UW (BON). Metody kształcenia pozwalają zatem na włączanie osób z niepełnosprawnością do normalnego procesu kształcenia, ale pozwalają także na indywidualizację ścieżki dydaktycznej.

Powyższe spostrzeżenia bazują na ograniczonej wiedzy na temat metod kształcenia, ponieważ w przedłożonej dokumentacji zostały one wskazane jedynie w niektórych „kartach przedmiotów” (w większości dotyczy to zajęć fakultatywnych). Niekiedy metody wskazano w opisie samych zajęć,

w wielu przypadkach zabrakło jednak tej informacji, co najprawdopodobniej wynika z przesłanek technicznych i właściwości systemu, z którego wygenerowane zostały opisy zajęć.

Na kierunku slawistyka nie prowadzi się praktyk zawodowych studentów.

Zajęcia dla studentów odbywają się według tygodniowego harmonogramu od poniedziałku do piątku przez 15 tygodni w semestrze, rozpoczynają się o godz. 8.00 lub 9.45 i trwają najpóźniej do 16:45 (na I stopniu studiów) oraz 18:30 i 19:15 na II stopniu studiów. Pomiędzy blokami zaplanowane są 15-minutowe przerwy, co odpowiada zasadom higieny pracy. Liczba godzin zajęć w tygodniu jest prawidłowa, obciążenie pracą odpowiednie, możliwe jest zachowanie komfortu i higieny pracy (choć dużo zależy także od indywidualnych wyborów osoby studiującej i tego, jakie zajęcia docelowo zdecyduje się realizować). Plany zajęć są umieszczone na stronie internetowej.

Z zamieszczonego na stronie internetowej ISZIP harmonogramu sesji egzaminacyjnej wynika, że między egzaminami został zachowany min. 1 dzień przerwy.

Wskazane byłoby dodanie w "kartach przedmiotów" orientacyjnego wyliczenia obciążenia pracą własną osoby studiującej w ramach poszczególnych zajęć.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są kompleksowe, specyficzne dla zajęć i zgodne z działalnością naukową Uczelni w dyscyplinach naukowych nauki o kulturze i religii, językoznawstwo i literaturoznawstwo, lecz nie zawsze w pełni oddają procentowe przyporządkowanie do wskazanych dyscyplin. Prawidłowo określono liczbę semestrów i formy zajęć, harmonogram realizacji programu studiów oraz szacowany nakład pracy studentów, choć byłoby wskazane lepsze opisanie nakładu pracy osoby studiującej w ramach poszczególnych zajęć. Program studiów I i II stopnia obejmuje treści związane z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową w dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek, wątpliwości jednak wywołują wyliczenia dotyczące procentowego udziału wszystkich trzech dyscyplin (rozbieżności w wyliczeniach pojawiają się zresztą już w samej dokumentacji przedłożonej przez Uczelnię).

Wskazane w dokumentacji metody kształcenia są zorientowane na aktywizację osób studiujących, włączenie ich w proces nauczania oraz prowadzone badania naukowe.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości wskazanych już w opisie kryterium 1, związanych głównie z problemem przyporządkowania kierunku studiów do dyscyplin oraz wskazania dyscypliny wiodącej.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. procentowego przyporządkowania kierunku do dyscyplin naukowych i wskazania dyscypliny wiodącej;
2. konieczności uporządkowania dyscyplin, do których przypisane są zajęcia do wyboru w taki sposób, by student realizował program, zgodnie z koncepcją kształcenia, w przyporządkowanych dyscyplinach (w odpowiednich proporcjach).

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się dokonanie przeglądu literatury przedmiotu dla zajęć w programie studiów i uaktualnienie wykazu tej literatury.
2. Rekomenduje się ustalenie struktury pozwalającej na ujednolicenie sylabusów, a także ustalenie opisu treści oraz odniesienie ich do efektów założonych dla kierunku i specjalności.
3. Rekomenduje się uzupełnienie w sylabusach zajęć zapisów dotyczących stosowanych metod kształcenia oraz obciążenia pracą osoby studiującej w taki sposób, by uczynić przejrzystą metodologię przypisywania wartości punktów ECTS do poszczególnych zajęć.
4. Rekomenduje się zmodyfikowanie lub przeformułowanie nazw zajęć *wiedza o sztuce* oraz *dzieje regionu*, by także sugerowały szerszą, kulturową perspektywę (ze względu na przypisanie zajęć do dyscypliny nauki o kulturze i religii).

Zalecenia

1. Zaleca się przygotowanie osobnej oferty zajęć fakultatywnych dla studiów I i II stopnia.
2. Zaleca się uporządkowanie metodologii liczenia procentowego przyporządkowania do dyscyplin oraz danych pojawiających się w dokumentacji.
3. Zaleca się organizację zajęć do wyboru w taki sposób, by zapewnić zgodność z proporcjami przyporządkowania dyscyplin do dyscyplin dla kierunku.
4. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Zasady rekrutacji na studia I stopnia na kierunek slawistyka określają, że od kandydatów wymagane jest posiadanie świadectwa dojrzałości (stara lub nowa matura), matury międzynarodowej (IB), matury zagranicznej lub matury europejskiej (EB). Stosowane są odpowiednie przeliczniki ocen na punkty dla każdego rodzaju matury. W postępowaniu kwalifikacyjnym decyduje liczba uzyskanych punktów w odniesieniu do ocen z języka polskiego (waga 30%), matematyki (waga 15%), języka obcego nowożytnego (waga 30%) oraz dodatkowego przedmiotu do wyboru zdawanego na poziomie

rozszerzonym (waga 25%). Określono zasady przyjmowania na studia laureatów oraz finalistów olimpiad stopnia centralnego oraz laureatów konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych, wyszczególnionych w odpowiedniej uchwale Senatu UW. Zasady rekrutacji określają również dodatkowe wymogi wobec kandydatów z maturą zagraniczną oraz kandydatów z maturą IB lub EB, którzy nie mają na dyplomie wyniku z języka polskiego oraz nie posiadają stosownego dokumentu poświadczającego znajomość języka polskiego na poziomie co najmniej B2. W takim przypadku przeprowadzana jest rozmowa potwierdzająca kompetencje kandydatów do studiowania w języku polskim.

Zasady rekrutacji są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się na studiach I stopnia. Są również bezstronne i zapewniają kandydatom równe szanse w podjęciu studiów na kierunku.

Warunkiem ubiegania się o przyjęcie na studia II stopnia na kierunek slawistyka jest ukończenie studiów I stopnia na dowolnym kierunku studiów oraz przedłożenie dokumentu potwierdzającego znajomość języka zachodniosłowiańskiego lub południowsłowiańskiego co najmniej na poziomie B2. Może być to dyplom studiów slawistycznych lub certyfikat potwierdzający znajomość języka. Kandydaci nie posiadający żadnego ze wskazanych dokumentów zobowiązani są przystąpić do egzaminu sprawdzającego kompetencje określone przez Europejskie Poziomy Biegłości Językowej. Z kandydatami legitymującymi się zagranicznym dyplomem ukończenia studiów I stopnia i nieposiadającymi dokumentu poświadczającego znajomość języka polskiego na wymaganym poziomie przeprowadzana jest rozmowa potwierdzająca kompetencje kandydatów do studiowania w języku polskim na poziomie B2+. Nie określono wobec kandydatów żadnych wymagań wstępnych w zakresie wiedzy i umiejętności w zakresie dyscyplin naukowych, w których absolwenci mają osiągnąć pogłębioną wiedzę na poziomie 7. PRK, tj. językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz nauk o kulturze i religii.

Zasady rekrutacji zarówno na studia I, jak i II stopnia nie obejmują informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów i wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Mając na uwadze, że Uczelnia prowadzi na kierunku slawistyka kształcenie w tej formie (od 34 do 394 h na studiach I stopnia, do 60 godzin na studiach II stopnia) rekomenduje się uwzględnienie takiej informacji w zasadach rekrutacji.

Uczelnia wprowadziła procedury dotyczące potwierdzenia efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów. Obejmują one wsparcie kandydata przez doradcę ds. potwierdzania efektów uczenia się. Weryfikacja dokonywana jest przez Komisję Weryfikującą ds. Potwierdzania Efektów Uczenia się, składającą się m.in. z nauczycieli akademickich realizujących dany program kształcenia. Z prac Komisji sporządzane są protokoły. Końcowym efektem procesu potwierdzenia efektów uczenia się jest wystawienie ocen Wnioskodawcy odnoszących się do każdego modułu kształcenia podlegającego zaliczeniu. Zaliczenie zajęć/grup zajęć w wyniku potwierdzenia efektów uczenia się oznacza, że Wnioskodawca ubiegający się o potwierdzenie efektów uczenia się otrzymuje liczbę punktów ECTS przyporządkowaną do danych zajęć/danej grupy zajęć. Opracowane procedury zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów. Opisane zasady nie są stosowane w procesie rekrutacji na kierunek slawistyka.

Regulamin studiów gwarantuje studentom korzystającym z programów mobilności możliwość przenoszenia i uznawania wyników (punktów ECTS i ocen) uzyskanych w innych uczelniach, krajowych i zagranicznych. Studenci przenoszący się do Uniwersytetu Warszawskiego z innej uczelni krajowej lub zagranicznej również mogą mieć uznane uzyskane osiągnięcia (w tym punkty ECTS i oceny) w zakresie, w jakim odpowiadają one efektom uczenia się wymagany na kierunku.

Ogólne zasady dyplomowania określa Regulamin studiów, natomiast szczegółowe zasady dyplomowania na kierunku slawistyka zostały określone przez Radę Dydaktyczną w sposób trafny i specyficzny dookreślają zarówno proces powstawania pracy dyplomowej, jak i cechy jej jakościowe (język pracy i jej struktura) oraz ilościowe (liczba znaków). Ponadto jednoznacznie rozróżniają wymagania merytoryczne stawiane pracom licencjackim i pracom magisterskim. Prace dyplomowe na kierunku slawistyka wiążą się z jedną z dyscyplin naukowych: nauki o kulturze i religii, językoznawstwo, literaturoznawstwo. Wybór tematu pracy dyplomowej następuje w uzgodnieniu z promotorem, który odpowiada za zgodność tematu pracy z profilem studiów, poziomem kształcenia oraz dyscyplinami, do których kierunek studiów został przyporządkowany. Praca dyplomowa może być pisana przez dwie osoby, przy czym ich udział musi być równy, a ich wkład precyzyjnie określony we wstępie pracy. Każda osoba jest oceniana oddzielnie i musi odrębnie złożyć pracę, która podlega odrębnej ocenie. Prace dyplomowe powstają w języku polskim (praca magisterska może być napisana w języku specjalności), ale opatrzone są streszczeniem w języku wybranej specjalności slawistycznej. Egzamin dyplomowy na obu stopniach ma formę ustną i składa się z trzech pytań, przy czym na studiach II stopnia jedno z pytań zadawane jest w języku specjalności. Podczas egzaminu na studiach I stopnia student odpowiada na co najmniej jedno pytanie bezpośrednio związane z problematyką pracy, a pozostałe związane są z programem studiów danej specjalności i udostępniane studentom na stronie internetowej Instytutu najpóźniej pierwszego dnia semestru letniego danego roku akademickiego. Na studiach II stopnia co najmniej jedno pytanie związane jest z metodologią pracy (na studiach II stopnia), a kolejne pytania dotyczą poszerzonej problematyki związanej z dyscypliną naukową, do której została przyporządkowana praca.

Regulamin studiów określa podstawowe zasady systemu weryfikacji efektów uczenia się, w tym m.in. stosowaną skalę ocen, warunki uzyskania zaliczenia, sposób ustalania terminarza zaliczeń i egzaminów, w tym zaliczeń i egzaminów poprawkowych oraz zasad przyznawania i ustalania terminu egzaminu komisyjnego. Określono w nim również warunki zaliczania i powtarzania semestrów, sposób obliczania semestralnej średniej z uzyskanych ocen, a także warunki skreślenia z listy studentów np. w przypadku braku postępów w nauce, nieuzyskania przez studenta zaliczenia etapu studiów w wymaganym terminie lub ze względu na brak udziału w zajęciach obowiązkowych. Zasady dostosowania formy egzaminów i zaliczeń do możliwości i potrzeb osób z niepełnosprawnością reguluje stosowne zarządzenie Rektora. Możliwe formy wsparcia obejmują przedłużenie czasu trwania egzaminu lub zaliczenia, zmianę formy lub miejsca egzaminu/zaliczenia, wsparcie tłumacza języka migowego, stenotypisty lub lektora czy zgodę na użycie specjalistycznych narzędzi lub aplikacji.

Powyższe zapisy umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji efektów uczenia się, zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość tego procesu, a także wiarygodność i porównywalność ocen.

Informację zwrotną o uzyskanych ocenach studenci otrzymują za pomocą systemu informatycznego Uczelni. Student ma także prawo wglądu do ocenianej pracy egzaminacyjnej lub zaliczeniowej oraz do uzyskania uzasadnienia jej oceny.

Regulamin studiów określa ogólne zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych oraz w przypadku stwierdzenia nieetycznego uzyskiwania przez studentów zaliczeń zajęć i egzaminów. Zasady zostały doprecyzowane przez Radę Dydaktyczną w formie Ramowych zasad przeprowadzania egzaminów i oceniania na studiach I i II stopnia na kierunku slawistyka.

Uczelnia opracowała i opublikowała zasady przeprowadzania egzaminów z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, które gwarantują identyfikację studenta i bezpieczeństwo danych.

Ogólne zasady oceniania oraz egzaminowania na kierunku slawistyka zostały określone w uchwale Rady Dydaktycznej. Dokument ten określa, że w sylabusie musi się znaleźć szczegółowy opis metod weryfikacji efektów uczenia oraz kryteriów oceniania. Wskazano również rekomendowane metody weryfikacji efektów uczenia się, np. case study (analiza przypadku), prace pisemne w formie określonej przez osobę prowadzącą zajęcia, ocena umiejętności argumentacji w czasie dyskusji, prezentacje i zadania grupowe, sprawdzian testowy ze znajomości lektur. W sylabusach zajęć metody te nie zawsze są konsekwentnie stosowane. Liczne sylabusy jako jedną z metod weryfikacji efektów uczenia się zakładają formę kontroli obecności na zajęciach (przykładowo na studiach I stopnia na zajęciach: *wstęp do językoznawstwa dla slawistów; tekst, intermedialność, sztuka interpretacji*; na studiach II stopnia: *literatura współczesna – Słowenia; praktyczna nauka języka bułgarskiego/czeskiego*). Założenie takie nie jest właściwe, ponieważ sam udział w zajęciach nie świadczy o osiągnięciu przez studenta zakładanych efektów uczenia się i tym samym nie może stanowić metody weryfikacji efektów uczenia się. Rekomenduje się niestosowanie kontroli obecności jako metody weryfikacji efektów uczenia się. Karty zajęć w większości przypadków zawierają szereg metod weryfikacji efektów uczenia się. Metody weryfikacji nie są jednoznacznie powiązane z efektami uczenia się, które miałyby weryfikować. Części efektów uczenia się tym samym nie można w sposób jednoznaczny i umotywowany powiązać z żadną metodą ich weryfikacji. Przykładowo w karcie zajęć *jak się uczyć (nie tylko) języków obcych?* na studiach I stopnia założono trzy metody weryfikacji: aktywność i przygotowanie do zajęć, praca zaliczeniowa – sporządzenie planu własnej nauki, test końcowy. Przy pomocy wskazanych metod nie jest możliwa weryfikacja efektu w kategorii kompetencji społecznych: „sprawnie współpracuje w grupie”. Problematyczna będzie również weryfikacja efektu w kategorii umiejętności „potrafi aktywnie słuchać” czy „wykonuje najlepsze dla siebie notatki”. Także na studiach II stopnia występują analogiczne uchybienia. Przykładowo na zajęciach *malownicza Bułgaria* metody weryfikacji obejmujące systematyczną pracę podczas zajęć, obecność oraz przygotowanie eseju będącego częścią jednej z tras literackich nie pozwolą na zweryfikowanie efektu „Będzie gotowy do wnikliwej obserwacji bułgarskiej przestrzeni kulturowej oraz jej krytycznej i świadomej analizy”. Odrębną kwestią jest zestaw metod weryfikacji efektów uczenia się na zajęciach *projekt naukowy 1* oraz *projekt naukowy 2*. Efekty uczenia się – sformułowane tożsamo dla obu zajęć – weryfikuje się w następujący sposób: „W ciągu pierwszego roku realizowania przedmiotu student/ka pod opieką osoby prowadzącej projekt ma obowiązek wykonać następujące zadania spośród poniższych: (a) redakcja całości lub fragmentu tekstu naukowego pod opieką członka pracowni; (b) kwerenda naukowa – wykonanie kwerendy zleconej przez zespół/pracownię w ramach wspólnego przygotowywania zadania badawczego; (c) prezentacja tematów naukowych (wybór i opracowanie tematu badawczego, wpisującego się w obszar badany przez zespół); (d) recenzja publikacji naukowych; (e) metody i narzędzia do realizacji zadań badawczych (przedstawienie na forum zespołu propozycji wykonania zadania badawczego ALBO przedstawienie zagadnienia na podstawie wysłuchanego referatu na konferencji/lektury tekstu: przedstawienie i krytyka narzędzi badawczych; omówienie zadanej lektury pod kątem użytych rozwiązań analitycznych); (f) uczestnictwo w spotkaniach zespołu/pracowni. Warunkiem zaliczenia jest

zrealizowanie przez studenta/studentkę wybranych w porozumieniu z zespołem aktywności z powyższej listy. Wykonanie zadań jest oceniane i komentowane przez zespół. Student/ka uzyskuje zaliczenie po drugim semestrze.” Tym samym należy stwierdzić, że metody weryfikacji nie są specyficzne dla poszczególnych zajęć oraz nie pozwalają na ocenę progresji studentów. Ponadto w przypadku obu zajęć metody nie są jednolite dla wszystkich uczestników zajęć, przez co nie zapewniają porównywalności oceny. Na wybranych zajęciach wielosemestralnych (np. *praktyczna nauka języka*) założono jeden zestaw efektów uczenia się oraz jeden zestaw metod weryfikujących ich osiągnięcie. Nie określono również poziomów wymaganych do osiągnięcia w poszczególnych semestrach, co nie pozwala na rzetelną ocenę progresji osiągania poszczególnych efektów uczenia się.

Weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach seminaryjnych pozwala na obiektywną ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej. Ocenę taką umożliwiają również prace semestralne, weryfikujące szereg efektów powiązanych z przygotowaniem do prowadzenia lub prowadzeniem działalności naukowej. Mimo powyżej opisanych zastrzeżeń ocena przygotowania do prowadzenia działalności naukowej możliwa jest również na zajęciach *projekt naukowy 1* oraz *projekt naukowy 2*. Na studiach I stopnia także inne wybrane zajęcia pozwalają na weryfikację przygotowania studentów do działalności naukowej. Przykładowo są to zajęcia *językoznawcza analiza tekstu* (efekt: „student/ka samodzielnie wyszukać, ocenić i wykorzystać informacje na tematy językoznawcze z różnych źródeł pisanych i elektronicznych, z uwzględnieniem zasad ochrony własności intelektualnej” czy *warsztat pisanie akademickiego* (efekty: „student/ka potrafi napisać krótkie streszczenie i abstrakt tekstu naukowego”, „potrafi zgromadzić podstawowy materiał źródłowy oraz wstępnie oszacować jego wiarygodność, korzystając z dostępnych baz naukowych”).

Osiągnięcie poziomu kompetencji poszczególnych języków specjalnościowych jest sprawdzane i oceniane na każdym etapie studiów poprzez egzaminy pisemne i ustne oraz zadania wykonywane w czasie zajęć. Metody te są dobrane prawidłowo i umożliwiają ocenę osiągnięcia przez studentów zakładanego poziomu ESOKJ. Osiągnięcie kompetencji w języku obcym nowożytnym niekierunkowym na poziomie B2 na studiach I stopnia oraz B2+ na studiach II stopnia jest sprawdzane standardowym egzaminem zewnętrznym.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów, w szczególności w zakresie wiedzy i umiejętności, są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników i prac dyplomowych.

Przedłożone do wglądu prace etapowe i egzaminacyjne wskazują na różnorodność stosowanych form, choć zdecydowanie najczęściej stosowaną metodą są pisemne formy sprawdzenia wiedzy (testy z pytaniami otwartymi lub prace semestralne). Tematyka prac powiązana jest z treściami programowymi określonymi w sylabusach zajęć oraz odpowiada charakterystynom zgodnym z właściwym poziomem PRK. Oceny wystawiane studentom nie zawsze są zróżnicowane, a także nie w każdym przypadku prace zawierają wyczerpującą informację zwrotną na temat oceny. Rekomenduje się umieszczanie na każdej pracy wyczerpującej informacji zwrotnej na temat oceny.

Prace dyplomowe, które powstają na kierunku spełniają wymagania profilu ogólnoakademickiego, pozwalają zweryfikować osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się, gdyż efekty te zorientowane są na znajomość faktów, obiektów, terminologii i metodologii oraz zastosowanie jej w pracach opisowo-analitycznych typowych dla badań podstawowych w zakresie językoznawstwa, literaturoznawstwa czy nauk o kulturze i religii. Przedłożone do wglądu prace dyplomowe sytuują się w dyscyplinie językoznawstwo, nauki o kulturze i religii oraz literaturoznawstwo. Zauważalne są również prace interdyscyplinarne dotyczące zagadnień osadzonych na pograniczu wszystkich trzech dyscyplin

naukowych tworzących podstawy teoretyczne kierunku. Prace dyplomowe w większości potwierdzają osiągnięcie przez studentów wiedzy i umiejętności właściwych dla 6. i 7. poziomu PRK w stopniu, odpowiednio: zaawansowanym i pogłębionym. Widoczna jest różnica w zastosowaniu metodologii i pogłębieniu badań między pracami licencjackimi i magisterskimi. Wystawione oceny są czasem zawyżone, recenzje prac są rzetelne i bezstronne, wskazując zarówno na mocne, jak i słabe strony prac.

Studenci kierunku zobowiązani są do uczestnictwa w zajęciach *projekt naukowy 1* oraz *projekt naukowy 2*. Koncepcja zajęć zakłada, że ich efektem końcowym będą publikacje naukowe. Studenci publikują ponadto w czasopiśmie studencko-doktoranckim „Smokiniata”. Najlepsi absolwenci są zachęceni do publikacji artykułów powstających na podstawie swoich prac dyplomowych w czasopiśmie IS PAN „Adeptus”, skierowanym do młodych badaczy. Studenci ponadto regularnie są organizatorami lub współorganizatorami konferencji naukowych.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów. Warunki przyjęcia kandydatów na studia I stopnia, umożliwiają właściwy dobór kandydatów. Zasady przyjęć na studia II stopnia obejmują wymogi dotyczące wyłącznie poziomu znajomości języka specjalności i tym samym nie zapewniają kandydatów o właściwym poziomie wiedzy i umiejętności w zakresie dyscyplin naukowych, w których absolwenci mają osiągnąć pogłębioną wiedzę na poziomie 7. PRK, tj. językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz nauk o kulturze i religii.

System weryfikacji efektów uczenia się zasadniczo umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się z tym, że zapewnia jedynie w części rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, ponieważ stosowane metody weryfikacji nie uwzględniają specyfiki poszczególnych kategorii efektów uczenia się i nie w każdym przypadku pozwalają na ocenę progresji w przypadku zajęć wielosemestralnych. Stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, ale jedynie w ograniczonym zakresie umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się. Nie pozwalają także na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się w pełnym zakresie, chociaż umożliwiają weryfikację przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. niezapewnienia na studiach II stopnia zasad rekrutacji weryfikujących u kandydatów posiadanie wstępnej wiedzy i wymaganych umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się;
2. braku specyficznych metod weryfikacji poszczególnych efektów uczenia się zapewniających skuteczną i rzetelną ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się dla danych zajęć, w tym zajęć wielosemestralnych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się uwzględnienie w zasadach rekrutacji informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz wsparciu uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu.
2. Rekomenduje się niestosowanie kontroli obecności jako metody weryfikacji i oceny stopnia osiągnięcia efektów uczenia się.
3. Rekomenduje się umieszczanie na każdej pracy wyczerpującej informacji zwrotnej na temat oceny.

Zalecenia

1. Zaleca się sformułowanie zasad rekrutacji na studia II stopnia w taki sposób, by umożliwiał dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i właściwe umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.
2. Zaleca się opracowanie specyficznych metod weryfikacji poszczególnych efektów uczenia się zapewniających skuteczną i rzetelną ocenę stopnia osiągnięcia wszystkich efektów uczenia się dla danych zajęć, w tym zajęć wielosemestralnych.
3. Zaleca się podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Uczelnia wskazała, że zajęcia na kierunku slawistyka w bieżącym roku akademickim prowadzą 34 osoby, spośród których jedna osoba posiada tytuł profesora, dziewięć osób stopień doktora habilitowanego, a dziesięć osób stopień doktora. Na kierunku zajęcia prowadzi również czternaście osób z tytułem zawodowym magistra. Są to głównie zajęcia z *praktycznej nauki języka* specjalności lub osoby zatrudniane incydentalnie jako praktycy. Deklarowany dorobek naukowy pracowników prowadzących badania naukowe mieści się we wskazanych dyscyplinach, jest aktualny i umożliwia

prawidłową realizację zajęć związanych z nabywaniem kompetencji badawczych w dyscyplinach, do których przyporządkowano kierunek studiów. Nauczyciele akademicki mają ponadto dobre kontakty z instytucjami badawczymi i kulturalnymi w krajach specjalności (m.in. Czechy, Słowacja, Bułgaria, Chorwacja), co przekłada się dodatkowo na możliwości udziału zarówno pracowników, jak i studentów w programach wymiany oraz wyjazdach studyjnych.

W kształceniu studentów na kierunku biorą także udział zagraniczni badacze (głównie z Czech, Austrii, Słowacji, Chorwacji, Serbii, Bułgarii, Słowenii oraz Bośni i Hercegowiny), najczęściej w ramach programów stypendialnych Erasmus lub CEEPUS, prowadząc gościnne zajęcia dydaktyczne, wykłady, konwersatoria oraz warsztaty.

Struktura kwalifikacji oraz liczebność kadry, w stosunku do liczby studentów są poprawne. Stan zatrudnienia wykazuje się również dużą stabilnością, co pozwala na prawidłową realizację zajęć.

Dydaktycy umożliwiają prawidłową realizację zajęć, a także są mocno zaangażowani w kształcenie studentów - w szczególności językowe - oraz wspierają działalność naukową studentów w ramach koła naukowego. Osoby prowadzące zajęcia posiadają także kompetencje związane z prowadzeniem zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zostały one przeszkolone w zakresie korzystania z platform internetowych, a także w zakresie stosowania dostosowywania metod oceniania postępów w nauce do pracy zdalnej. W procesie dydaktycznym nauczyciele akademicki sięgają po różnorodne materiały (w tym multimedialne) oraz utrzymują dobry kontakt i relacje ze studentami.

Obciążenie godzinowe poszczególnych nauczycieli akademickich umożliwia prawidłową realizację zajęć, a nauczyciele akademicki nie są nadmiernie obciążani godzinami nadliczbowymi. Przydział zajęć zostaje w ścisłej współpracy z prowadzącymi i jest zgodny z ich zainteresowaniami badawczymi i kwalifikacjami. W procesie dyplomowania biorą udział nauczyciele akademicki posiadający stopnie i tytuły naukowe, prowadzący działalność badawczą.

Przydział zajęć oraz obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w uczelni jako podstawowym miejscu pracy jest dostosowane do liczby studentów i wielkości kadry i jest zgodne z wymaganiami.

Realizacja zajęć przez nauczycieli akademickich i inne osoby prowadzące zajęcia, w tym prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, jest na bieżąco kontrolowana poprzez regularne hospitacje oraz okresowe ankiety ewaluacyjne wypełniane przez studentów.

Zatrudnienie nauczyciela akademickiego odbywa się zgodnie z przepisami wewnętrznymi Uniwersytetu Warszawskiego w drodze konkursu otwartego. Decyzja o zatrudnieniu podejmowana jest na podstawie oceny dorobku naukowego i doświadczenia zawodowego kandydata, z uwzględnieniem potrzeb dydaktycznych kierunku. W przypadku zatrudnienia lektorów języków czeskiego, chorwackiego, słowackiego i słoweńskiego, delegowanych do pracy w Instytucie przez ministerstwa ds. szkolnictwa wyższego w ich macierzystych krajach na podstawie umowy międzynarodowej zatrudnienie następuje w trybie pozakonkursowym.

Uczelnia zaspakaja potrzeby szkoleniowe nauczycieli akademickich. Uczelnia oferuje nauczycielom darmowe kursy organizowane w ramach własnych zasobów, ale także umożliwia udział w kursach zewnętrznych refinansowanych w całości lub częściowo. Szkolenia uczelniane obejmują takie obszary jak: nowoczesne formy dydaktyczne narzędzia cyfrowe, użycie multimedii na zajęciach. Ważnym elementem są kompetencje związane z organizowaniem nauczania w trybie zdalnym. Z uwagi na pracę

w małych grupach studenckich nauczyciele kierunku odbyli również szkolenia z zakresu pracy metodą tutoringową.

Umiejętności dydaktyczne osób prowadzących zajęcia są monitorowane przez przełożonych oraz innych nauczycieli w formie hospitacji zajęć oraz regularnie oceniane przez studentów w formie ankiet. Ankiety wypełnione przez studentów są monitorowane przez Radę Dydaktyczną Wydziału Polonistyki. Raz na cztery lata przeprowadzana jest ocena okresowa, której podlegają wszyscy nauczyciele akademicy. W ocenie uwzględnia się działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Ocena zajęć dydaktycznych dokonywana przez uczestniczących w nich studentów lub doktorantów jest jednym z najważniejszych elementów wpływających na wysokość oceny działalności i osiągnięć dydaktycznych nauczyciela.

Oceny okresowe, ankiety i uwagi studentów oraz wyniki hospitacji wykorzystywane są do doskonalenia procesu dydaktycznego oraz umiejętności dydaktycznych poszczególnych członków kadry i planowania ich indywidualnych ścieżek rozwojowych. Prowadzone są systemowe działania na rzecz motywowania kadry do rozwoju naukowego i podnoszenia kompetencji dydaktycznych. Pracownicy wykazujący się osiągnięciami naukowymi, dydaktycznymi i organizacyjnymi, jak i odpowiednim stażem pracy mogą liczyć na awans na wyższe stanowisko pracy, jak również na nagrody finansowe.

Polityka kadrowa realizowana przez Uczelnię zapewnia prawidłową realizację zajęć i kreuje warunki pracy stymulujące do rozwoju i wszechstronnego doskonalenia kadry. Rozwój nauczycieli akademickich jest możliwy m. in. dzięki zapewnieniu pracownikom Uczelni pomocy w przygotowaniu wniosków i umów projektowych, obsługi finansowej grantów, a także wspieraniu nauczycieli akademickich w opracowaniu indywidualnych ścieżek badawczych i organizowaniu szkoleń. Uczelnia wspiera też pracowników w ich dążeniach do awansu naukowego, polegającego na uzyskaniu stopnia doktora, doktora habilitowanego lub tytułu naukowego profesora.

Celem prowadzonej polityki kadrowej jest przede wszystkim rozwój specjalności poprzez utrzymanie zatrudnienia pracowników badawczo-dydaktycznych zajmujących się badaniami nad poszczególnymi kulturami i językami słowiańskimi.

Nauczyciele akademicy motywowani są do doskonalenia swoich umiejętności badawczych i dydaktycznych poprzez system nagród, obejmujących m.in nagrodę Rektora UW. Pracownicy wspierani są także finansowo w zakresie udziału w konferencjach krajowych i zagranicznych oraz szkoleń i warsztatów podnoszących kwalifikacje i kompetencje. Dofinansowywane są publikacje monografii i artykułów.

Realizowana polityka kadrowa uwzględnia zasady rozwiązywania konfliktów, reagowania na przypadki zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, jak również dyskryminacji i przemocy, a także formy pomocy ofiarom. W Uczelni obowiązuje procedura antydyskryminacyjna i antymobbingowa.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Zajęcia dydaktyczne kierunku slawistyka odbywają się w dwóch sąsiadujących budynkach, z których jeden w 2023 roku przeszedł generalny remont. W głównej siedzibie Instytutu Slawistyki Zachodniej i Południowej mieszczą się gabinety wykładowców, sekretariat, sala wykładowa, biblioteka i czytelnia ISZiP oraz biblioteka Slawistyki Polskiej Akademii Nauk. Do dyspozycji pozostaje też w miarę potrzeb baza dydaktyczna Wydziału Polonistyki UW. Sale dydaktyczne oraz ich wyposażenie są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się; umożliwiają prawidłową realizację zajęć oraz osiąganie przez studentów efektów uczenia się określonych w programie studiów, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w niej. Sale ćwiczeniowe wyposażone są w krzeselka z ruchomymi pulpitemi (zamiast krzeseł i stołów lub ławek), które w opinii studentów łatwo ulegają zniszczeniu, naprawiane są doraźnie, powodują upadki i niszczenie sprzętu komputerowego studentów. Rekomenduje się wobec powyższego o wyposażenia sal w funkcjonalne meble i dostosowanie tego wyposażenia do potrzeb zgodnie z preferencjami studentów.

Sale wykładowe są przygotowane do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem sprzętu audiowizualnego, wyposażone w zestawy multimedialne, tj. rzutniki, laptopy z podłączeniem do Internetu, głośniki, kamerę i mikrofon, ekrany lub monitory i dodatkowo tablice suchościeralne, dwie – w tablice multimedialne. Wszystkie pomieszczenia wyposażone są w gniazdko internetowe z dostępem do Internetu światłowodowego. Można w nich prowadzić zajęcia hybrydowe. W niektórych sytuacjach (spowodowanych sprzętem, jakością materiałów) zdarzają się problemy ze słyszalnością materiałów

dźwiękowych wykorzystywanych podczas zajęć. Obydwa budynki, gdzie mieszczą się sale i gabinety związane ze slawistką, objęte są zasięgiem sieci wi-fi. Studenci nie mają dostępu do sali komputerowej. W jednej z sal funkcjonuje zaś laboratorium językowe zapewniające możliwość wykorzystywania nowoczesnych technologii w procesie nauczania języków obcych, w szczególności w zakresie doskonalenia wymowy. Jest ono dostosowane do potrzeb kształcenia na ocenianym kierunku, niemniej nie jest ono w pełni wykorzystywane podczas zajęć na tym kierunku. Podobnie nie prowadzi się zajęć z zastosowaniem kabiny do tłumaczeń symultanicznych. Studenci nie mają dostępu do specjalistycznego oprogramowania służącego nauce języka czy praktyce translatorskiej. Rekomenduje się zaplanowanie i wdrożenie rozwiązań służących poszerzeniu wykorzystywania podczas zajęć infrastruktury Uczelni w postaci laboratorium językowego, oprzyrządowania do tłumaczeń symultanicznych oraz specjalistycznego oprogramowania, dostępnego studentom bezpłatnie również poza murami Uczelni.

Budynki, w których odbywają się zajęcia i mieści się biblioteka oraz pomieszczenia administracyjne, są systematycznie dostosowywane do potrzeb osób z niepełnosprawnościami ruchowymi, osób niewidzących i słabowidzących (bez uwzględnienia osób niedosłyszących). W bibliotece zlokalizowane jest miejsce dla studentów z niepełnosprawnościami ruchowymi, brak zaś stanowiska przystosowanego do potrzeb osób niedowidzących. Trwają prace nad kolejnymi dostosowaniami, niemniej w razie konieczności organizacji zajęć z udziałem studentów ze szczególnymi potrzebami, Instytut korzysta z odpowiednich sal w innym budynku na Wydziale. Rekomenduje się stworzenie w bibliotece instytutowej stanowiska dostosowanego do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami innymi niż ruchowe.

W ramach procesu dydaktycznego wykorzystuje się też platformę e-learningową UW, rzadko do zajęć zdalnych synchronicznych, a stale do pracy asynchronicznej poprzez umieszczanie na niej materiałów do zajęć. Materiały są udostępniane najczęściej studentom przez wykładowców za pośrednictwem poczty elektronicznej.

Biblioteka ISZiP mieści się w budynku Instytutu w głównym kampusie UW i gromadzi oraz udostępnia profilowy księgozbiór slawistyczny, niezbędnych do realizacji procesu dydaktycznego na ocenianym kierunkowych. Zasoby obejmują publikacje z obszaru slawistyki zachodniej i południowej, a także humanistyki (np. kulturoznawstwo, socjologia, antropologia, politologia). Zasadniczą część księgozbioru stanowią teksty źródłowe, opracowania literaturoznawcze, z historii sztuki oraz materiały do nauki języków z obszarów kulturowych specjalności na studiach slawistycznych, a także wybrane pozycje z zakresu językoznawstwa polskiego. Dzięki zakupom, intensywnej i systemowej wymianie z partnerami południowoślowiańskimi oraz darom, księgozbiór jest stale powiększany i aktualizowany. W celu dostosowania go do procesu dydaktycznego, przeprowadzane są systematyczne konsultacje z kadrą wykładowców. Niemniej część pozycji książkowych, zadawanych studentom i zapisanych do sylabusów, nie znalazła się dotąd w zasobach bibliotecznych lub jest dostępna w niewystarczającej liczbie egzemplarzy (np. na zajęcia *literatura współczesna*). Biblioteka nie podejmuje prośby nauczycieli akademickich o powielenie lub zeskanowanie pozycji, motywując to ograniczeniami powodowanymi prawem ochrony własności intelektualnej. Pracownicy biblioteki wykonują zaś kopie i skany artykułów i części monografii nieodpłatnie na prośbę studentów.

Czytelnia liczy 6 miejsc dla studentów i 2 miejsca dla pracowników naukowych, otwarta jest od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-16.00, tak jak wypożyczalnia. Istnieje tu możliwość skorzystania

z sieci internetowej. Materiały są w miarę zgłoszeń dostosowywane do wymagań studentów ze szczególnymi potrzebami.

W czytelni zorganizowano również dział pomocy dydaktycznej, gdzie gromadzone są podręczniki niezbędne do pracy na zajęciach, zaś księgozbiór podręczny czytelni objęty jest wolnym dostępem. Czytelnia zapewnia też dostęp do aktualnych elektronicznych zasobów informacji naukowej, w tym do Repozytorium Cyfrowego Instytutów Naukowych, który umożliwia korzystanie ze zdigitalizowanych książek i czasopism z zasobu Biblioteki IS PAN, oraz do zasobów licencyjnych Wirtualnej Biblioteki Nauki, w której można korzystać m.in. z takich baz, jak: Academica, Elsevier, Scopus, Springer, Web of Science, Wiley, CUP.

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa pozostająca do dyspozycji w procesie kształcenia na slawistyce, a zasoby biblioteczne, informacyjne i edukacyjne są stale rozwijane i doskonalone. Dokonuje się to na podstawie sformalizowanych zarządzeniem Dziekana konsultacji z pracownikami (w trakcie zebrań pracowniczych) oraz studentami jednostki (na podstawie uwag zgłaszanych podczas zajęć i przekazywanych przez studentów w trakcie dyżurów pracowniczych oraz konsultacji z Kołem Naukowym Slawistów). Infrastruktura dydaktyczna i edukacyjna jest stale dostosowywana do charakteru prowadzonych zajęć. W każdym roku akademickim podejmowane są działania uzupełniające i poprawiające funkcjonowanie infrastruktury i zasobów edukacyjnych wykorzystywanych w realizacji programu studiów.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności. Trwa proces dostosowania całej infrastruktury do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Sformułowane poniżej rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wyposażenia sal w funkcjonalne meble i dostosowanie tego wyposażenia do potrzeb studentów.
2. Rekomenduje się zaplanowanie i wdrożenie rozwiązań służących poszerzeniu wykorzystywania podczas zajęć infrastruktury Uczelni w postaci laboratorium językowego, oprzyrządowania do tłumaczeń symultanicznych oraz specjalistycznego oprogramowania, dostępnego studentom bezpłatnie również poza murami Uczelni.
3. Rekomenduje się stworzenie w bibliotece instytutowej stanowiska dostosowanego do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami innymi niż ruchowe.

Zalecenia

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Współpracę kierunku slawistyka z otoczeniem społeczno-gospodarczym wyznacza przyjęta koncepcja i cele kształcenia. Ich realizację wspierają kontakty z celowo dobranymi instytucjami zewnętrznymi, które dzięki zakresowi działań, kontaktom z innymi partnerami, profesjonalnej kadrze i międzynarodowym przedsięwzięciom, sprzyjają kształtowaniu modelu absolwenta wyposażonego nie tylko w wiedzę, kompetencje społeczne, ale i praktykę niezbędną do wykonywania zawodu, gwarantującą zatrudnienie na wymagającym i zmieniającym się rynku pracy.

Zasięg tej współpracy ma charakter krajowy i międzynarodowy, z wieloletnią tradycją (np. pierwszy lektor wysłany był do Instytutu Słowackiego w latach dziewięćdziesiątych), obejmuje instytucje kultury krajów specjalności kierunku: Czeskie Centrum, Bułgarski Instytut Kultury oraz Instytut Słowacki. Ważnymi partnerami kierunku, umożliwiającymi kontakty z instytucjami nauki i kultury są Ambasady: Chorwacji, Słowacji i Słowenii. W wyżej wymienionych instytucjach absolwenci slawistyki znajdują często zatrudnienie, doceniana jest ich bardzo dobra znajomość języka danego kraju oraz szeroka wiedza o kulturze krajów Słowiańszczyzny zachodniej i południowej, a także umiejętności funkcjonowania w środowisku wielokulturowym.

Potrzeby rynku pracy są uwzględniane w procesie dydaktycznym, mimo że nie zastosowano systemowych, formalnych rozwiązań, chociażby przez powołanie Rady Interesariuszy Zewnętrznych. Z pojedynczymi instytucjami podpisano umowę o współpracy, nie jest to jednak powszechną praktyką. Władze kierunku nie są zainteresowane budowaniem sztywnych struktur, uznając większą skuteczność i elastyczność podejmowanych działań w stosowanym, bezpośrednim i bieżącym kontaktem z instytucjami zewnętrznymi, wynikającym również z doświadczeń pracowników naukowych. Wypracowane sposoby komunikacji oraz realizowane obszary współpracy odpowiadają zarówno kierunkowi, jak i interesariuszom zewnętrznym. Jednak sami autorzy raportu samooceny sugerują, że "zadaniem do wykonania pozostaje systematyzacja współpracy i stworzenie stałych form konsultacji

z partnerami w istotnych dziedzinach, których dotyczą kierunkowe efekty uczenia się”. Rekomenduje się sformalizowanie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Interesariusze zewnętrzni mają wpływ na projektowanie i realizację programu studiów, efektów uczenia się i jakości kształcenia poprzez opiniowanie programu studiów i sugerowanie ewentualnych modyfikacji za pomocą narzędzia opracowanego przez Uczelnię, zatytułowanego “Formularz konsultacji programowych Wydziału Polonistyki Uniwersytetu Warszawskiego” oraz poprzez rozmowy w trakcie bieżących kontaktów. Formularz zawiera pytania o odpowiedniość programu do potrzeb, adekwatność efektów uczenia się do kompetencji wymaganych na rynku pracy w zakresie wybranego kierunku, osobno dla I oraz II stopnia studiów, a także sugerujące zmiany programowe oraz proponowane formy współpracy. Wśród propozycji do rozważenia w zakresie form wskazano: nawiązanie współpracy z Wydziałem Lingwistyki Stosowanej ze względu na możliwość praktycznej nauki tłumaczenia ustnego oraz zachęcanie studentów do udziału w Szkole Prawa Słowackiego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Natomiast odnośnie programu studiów podkreślono konieczność większego uwzględnienia na zajęciach z translatoryki ćwiczeń przekładu i tłumaczenia ustnego. W zakresie zmian programowych na kierunku sławistyka do planu lektoratów kierunkowych włączono tematy związane z przekładem, a od roku akademickiego 2023/2024 na studiach I stopnia wprowadzono zajęcia *warsztat przekładowy*.

Współpraca z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego ma charakter stały i realizowana jest w różnych formach. Nie obejmuje praktyk zawodowych, pozostawiając jednak możliwość ich realizacji w ramach projektów Erasmus. Ciekawe rozwiązanie stanowi współpraca z interesariuszami zewnętrznymi w ramach prowadzonych zajęć *projekt naukowy 1* i *projekt naukowy 2*, na studiach II stopnia, polegające na realizowaniu projektów włączających studentów w prowadzenie badań naukowych w zakresie powiązania różnych dziedzin praktyk społecznych w obszarze Europy Środkowej. Przykład stanowi projekt “Bliżej siebie: Słowacja-Polska” (Biblioteka oraz Muzeum Słowackiego Powstania Narodowego w Bańskiej Bystrzycy, Instytut Polski w Bratysławie, Ambasada Republiki Słowackiej).

Wspomaganiu osiągnięcia efektów uczenia się sprzyja uczestnictwo studentów w wyżej wymienionych instytucjach w zakresie: organizacji spotkań i uroczystości, tłumaczenia materiałów, prowadzenia badań i możliwości drukowania swoich tekstów w publikacjach pokonferencyjnych lub projektowych. W ramach współpracy z Polską Akademią Nauk dwóch studentów opublikowało swoje artykuły w czasopiśmie “Adeptus”.

Różnorodna i szeroka współpraca ze środowiskiem umożliwia zaangażowanie studentów w działania na rzecz wolontariatu: np. Obsługa obchodów Dnia Niepodległości w Ambasadzie Republiki Chorwacji, współpraca z Instytutem Czeskiego Korpusu Narodowego w zakresie projektu INTERCORP (tworzenie korpusu równoległego) czy współpraca z Instytutem Słowackim w Warszawie przy organizacji imprez okolicznościowych.

W celu uwzględnienia nowych trendów i potrzeb rynku pracy zatrudnia się wykładowców-praktyków z bogatym doświadczeniem, wynikającym z równoległego zatrudnienia w innej instytucji lub prowadzenie własnej działalności tłumaczeniowej.

Interesariusze zewnętrzni mają wpływ na weryfikację efektów uczenia się poprzez analizowanie i opiniowanie programu studiów oraz ocenianie pracy studentów podczas zajęć prowadzonych przez praktyków lub realizowanych projektów.

Na kierunku slawistyka prowadzona jest analiza współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym z udziałem pracodawców i studentów dotycząca ich wpływu na program studiów, tym samym doskonalenie jego realizacji. Stały kontakt z absolwentami kierunku zatrudnionymi przez partnerów-interesariuszy zewnętrznych nie tylko umożliwia weryfikację ich przygotowania, ale i gwarantuje ciągłość oraz rozszerzenie tej współpracy, a także zwiększa szansę trafności przygotowania oferty edukacyjnej.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się sformalizowanie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Zalecenia

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia na ocenianym kierunku jest w pełni zgodne z przyjętą koncepcją kształcenia i skoncentrowane na poznawaniu obcego języka i kultury Europy Środkowej oraz na Bałkanach, a także na badaniach prowadzonych przez pracowników Instytutu w krajach zachodnio- i południowośrodkowych. Umiędzynarodowienie odbywa się na kilka sposobów również adekwatnych do przyjętej koncepcji kształcenia. Jest to zatem nie tylko kształcenie językowe studentów w ramach licznych zajęć realizowanych w kilku językach obcych (tzw. języki specjalności: bułgarski, chorwacki, czeski, serbski, słowacki, słoweński oraz język angielski), ale przede wszystkim szereg zajęć na I i II

stopniu studiów, podczas których wykorzystywane są i ugruntowane nabyte już umiejętności językowe i poszerzane o język specjalistyczny z zakresu kulturoznawstwa, językoznawstwa i literaturoznawstwa. Studenci mają do wyboru lektoraty (w ramach zajęć żetonowych) z języków kongresowych i unikatowych, w tym – polskiego języka migowego. Umieędzynarodowienie realizowane jest też przez międzynarodową mobilność kadry naukowo-dydaktycznej i studentów, kursy językowe dla nauczycieli i pracowników administracji. Biblioteka ISZiP stale uzupełnia zbiory o najnowsze prace naukowe w językach obcych (głównie w językach kierunkowych, w języku polskim oraz w niewielkim stopniu w językach angielskim, rosyjskim i niemieckim). Obsługa administracyjna studiów możliwa jest również w języku angielskim. Nauczyciele posiadają wysokie kompetencje w posługiwaniu się językami obcymi, co również przekłada się na umieędzynarodowienie procesu kształcenia.

Uczelnia stwarza nauczycielom akademickim i studentom warunki do międzynarodowej aktywności związanej z kształceniem na kierunku, w tym warunki do mobilności wirtualnej nauczycieli akademickich i studentów. Mobilność studentów oraz pracowników naukowo-dydaktycznych jest realizowana przede wszystkim w ramach programów Erasmus oraz CEEPUS (do Czech, Czarnogóry, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii, Austrii, Słowenii, Słowacji, Kosowa, Macedonii, Węgier i Rumunii), jak też w ramach umów koordynowanych przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej (NAWA). Studenci i pracownicy mają możliwość wyjazdów w ramach wydziałowych umów Erasmus+ do 32 uczelni w 15 krajach partnerskich, w tym 14 umów do 8 krajów podpisanych z myślą o studentach slawistyki. Uczelnia zadbała też o możliwość uczestnictwa studentów i nauczycieli we współorganizowanych z innymi uczelniami wymianach typu Blended Intensive Programme. W ramach wyjazdów na studia częściowe w ramach programu Erasmus w okresie od roku 2017 skorzystało 46 osób studiujących w ISZiP i od 2019 roku przyjechało 37 studentów z uczelni zagranicznych. Natomiast z wyjazdów w ramach programu CEEPUS skorzystało 30 osób, a z przyjazdów – 21 studentów zagranicznych.

Studenci mają też możliwość odbycia zagranicznych praktyk studenckich i absolwenckich w ramach programu Erasmus+, służących pogłębianiu znajomości kultury i języka kierunkowego w praktyce i zdobywania umiejętności pomagających na rynku pracy: od roku 2017 z praktyk skorzystało 7 osób.

W ramach programów CEEPUS, Erasmus czy na zaproszenie pracowników ISZiP w okresie od roku 2017 ISZiP odwiedziło 70 gości zagranicznych w celu prowadzenia zajęć dla studentów (Erasmus – 25 gości, CEEPUS – 20 gości, osobiste zaproszenie – 25), w tym dla studentów ocenianego kierunku. Uczelnia przyjmuje też gości z zagranicznych instytucji tzw. otoczenia społeczno-gospodarczego (z Pragi i Popradu).

Wartą odnotowania jest inicjatywa ISZiP łączenia wyjazdów zagranicznych studentów i nauczycieli akademickich z warsztatami (np. z Uniwersytetem Karola w Pradze, Uniwersytetem Loránda Eötvösa oraz Uniwersytetem Wiedeńskim), jakie odbyły się ostatnio w Wiedniu i Pradze, z udziałem gości z Niemiec i Holandii. Studenci i nauczyciele realizowali też w latach 2018-2019 i 2020-2023 wspólne międzynarodowe badania w ramach projektów naukowych, zakończone m.in. międzynarodowymi konferencjami, współorganizowanymi przez studentów, którzy prezentowali swoje badania przed międzynarodowym gronem badaczy.

Umieędzynarodowieniu procesu kształcenia służą wyjazdy nauczycieli akademickich w ramach różnych programów, stażów i międzynarodowych warsztatów naukowych, a także na zaproszenia uczelni zagranicznych. Od roku 2017 w ramach programu Erasmus odbyły się 22 wyjazdy, natomiast w ramach

programu CEEPUS – 9. Doświadczenie zdobyte podczas prowadzenia zajęć w uczelniach zagranicznych procentuje podniesieniem jakości procesu kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

Przyjęte w Uczelni procedury obejmują ocenę umiędzynarodowienia studiów i mobilności studentów oraz nauczycieli akademickich. Nauczyciele akademicy mają zapewniony udział w ocenie umiędzynarodowienia poprzez uczestnictwo w pracach Rady Dydaktycznej Instytutu, monitorującej mobilność, a członkami tego zespołu są również studenci.

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicy są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

Uniwersytet Warszawski wspiera studentów w procesie uczenia się w sposób stały i wszechstronny. Należy ocenić, że wybrane formy wsparcia są adekwatne do przewidzianych efektów uczenia się oraz uwzględniają potrzeby studentów. Oferowane przez Uczelnię wsparcie pozwala studentom na skuteczne nabywanie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych założonych programem

studiów, a także motywuje do osiągania coraz lepszych wyników, rozwoju naukowego, organizacyjnego oraz podejmowania aktywności społecznej.

Uczelnia zapewnia wszechstronne, merytoryczne, materialne i organizacyjne wsparcie w procesie uczenia się. Studenci kierunku slawistyka mają możliwość uczestniczenia w dyżurach oraz konsultacjach, prowadzonych przez nauczycieli akademickich, podczas których mogą uzyskać wsparcie w zakresie opanowania efektów uczenia się założonych programem studiów. Dodatkowo, w sprawach dotyczących toku studiów, studenci otrzymują wsparcie o charakterze organizacyjnym ze strony Kierownika Jednostki Dydaktycznej, kierownika studiów oraz opiekuna roku.

Studentów z wybitnymi osiągnięciami zachęca się do udziału w inicjatywach naukowych, jak naukowe wyjazdy zagraniczne, a także zachęca do udziału w grantach naukowych oraz projektach organizowanych na poziomie ministerialnym (Diamentowy Grant, Najlepsi z najlepszych, Perły nauki). Osoby z wybitnymi wynikami w nauce mogą ubiegać się o dofinansowanie działalności naukowej z Funduszu Doskonałości Dydaktycznej UW i środków własnych Wydziału. Studenci kierunku slawistyka mogą ubiegać się o przyznanie im Indywidualnego Toku Studiów, w ramach którego mogą realizować poszerzony program studiów pod opieką wybranego nauczyciela akademickiego. Indywidualizacja procesu kształcenia jest dostępna dla osób studiujących również poprzez możliwość odbywania studiów w systemie Indywidualnej Organizacji Studiów.

Uczelnia zapewnia wsparcie dla inicjatyw studenckich o różnorodnym charakterze. W Uczelni działa Akademicki Związek Sportowy oferujący szeroki wachlarz sekcji sportowych oraz programów treningowych dla osób ćwiczących na siłowni. Swoje zainteresowania artystyczne studenci mogą realizować poprzez udział w spotkaniach Chóru Akademickiego UW, Zespołu Pieśni i Tańca UW „Warszawianka” czy uczestnicząc w tworzeniu studenckiego programu telewizyjnego Uniwerek.TV. Należy ocenić, że Uczelnia przykładą dużą uwagę do rozwoju przedsiębiorczości studentów. W tym celu zapewnia im szereg warsztatów poświęconych zwiększeniu ich konkurencyjności na rynku pracy, planowaniu kariery czy doradztwu zawodowemu. Studenci UW angażują się w prace prospołeczne, organizując akcję krwiodawstwa czy organizując zbiórki na rzecz schronisk, Szlachetnej Paczki czy Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

Uniwersytet wykazuje należytą troskę o dobro studentów odznaczających się szczególnymi potrzebami. Przede wszystkim oferuje zindywidualizowaną organizację studiów dla studentów wymagających specyficznych rozwiązań, znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej lub z niepełnosprawnościami. Ważną rolę w tym aspekcie odgrywa na Uczelni Biuro ds. osób z niepełnosprawnościami, którego zadania koncentrują się wokół wprowadzania udogodnień w procesie kształcenia dla takich studentów, włączaniu ich w życie Uczelni, niwelowanie barier w dostępie do informacji i infrastruktury, zapewnienie specjalistycznego sprzętu, udzielanie wsparcia psychologicznego. Uniwersytet regularnie uczestniczy w projektach mających podnosić świadomość na temat sytuacji osób z niepełnosprawnościami oraz włączających ich w życie społeczności akademickiej, a pracownicy Uczelni uczestniczą w szkoleniach ponoszących ich umiejętności w komunikacji z takimi osobami. Z myślą o studentach będących młodymi rodzicami utworzono przedszkole.

Obsługą spraw studenckich zajmuje się Sekcja toku studiów oraz sekretariat Instytutu. W Uczelni powołana została funkcja opiekuna roku, który stanowi pierwsze ogniwo w załatwianiu spraw studenckich. Na Wydziale funkcjonuje system rozwiązywania sytuacji problemowych lub konfliktowych dla studentów, o którym studenci są informowani już na pierwszym roku studiów. W celu usprawnienia

i ułatwienia procesu załatwiania spraw studenckich, studentom oferuje się na stronie internetowej gotowe wzory pism oraz umożliwia załatwienie spraw poprzez system USOS. Z myślą o studentach organizowane są dyżury. Ze swoją skargą student może udać się również do starosty roku oraz samorządu studenckiego UW, którego przedstawiciele odbywają spotkania z władzami Uczelni. Skargę do Samorządu można złożyć osobiście lub anonimowo.

Uczelnia wdrożyła konkretne rozwiązania w zakresie bezpieczeństwa studentów i przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy. Studenci otrzymują szczegółowe informacje dotyczące dostępnych na Uniwersytecie procedur, o możliwości skorzystania z mediacji prowadzonych przez Centrum Rozwiązywania Sporów i Konfliktów UW oraz o możliwości skorzystania z pomocy Ombudsmana, Centrum Pomocy Psychologicznej, Akademickiej Poradni Prawnej czy Akademickiego Ośrodka Psychoterapii. Studenci doświadczeni dyskryminacją czy mobbingiem, a także zmagający się z problemami natury psychologicznej mogą szukać wsparcia w Centrum Pomocy Psychologicznej, Akademickim Ośrodku Psychoterapii czy Akademickim Centrum Wsparcia. Ośrodki te zapewniają studentom i studentkom wsparcie poprzez dostęp do psychologów, psychoterapeutów i psychiatrów. Wydziałowa komisja ds. opracowania strategii przeciwdziałania przemocy opracowała Przewodnik antydyskryminacyjny, dostępny dla szerokiego grona odbiorców poprzez stronę internetową. Na Wydziale powołano funkcję Wydziałowego Pełnomocnika ds. równości.

Studentów motywuje się do osiągania bardzo dobrych wyników. W trakcie toku studiów, student może ubiegać się o stypendium socjalne, stypendium dla osób niepełnosprawnych, stypendium Rektora oraz zapomogę. Proces ubiegania się o wymienioną pomoc materialną jest przedstawiany studentom w klarowny sposób. Studentów zachęca się także w staraniach o stypendia zewnętrzne, m.in. stypendia Ministra Edukacji i Nauki, stypendium miasta stołecznego Warszawy.

Ocenic należy, że UW stworzył strukturę administracji uczelnianej z dużą troską o sprawy studenckie. W jej ramach wymienić można między innymi funkcję Kierownika Jednostki Dydaktycznej (KJD), Ombudsmana, Sekcję toku studiów, Biuro ds. Pomocy Materialnej UW, Biuro ds. osób z niepełnosprawnościami, imponującą siatkę stanowisk (jak pełnomocnicy, koordynatorzy, opiekunowie) dedykowanych sprawom studenckim. Nauczyciele akademicy oraz Prodziekani są dostępni dla studentów w ramach prowadzonych przez siebie dyżurów. Pracownicy wymienionych jednostek cechują się dużą otwartością na studentów, a także są przygotowani merytorycznie do pełnienia swoich funkcji.

Uczelnia dedykuje wsparcie dla samorządności studenckiej. Nawiązane partnerskie relacje pozwalają władzom Uczelni poznawać oczekiwania studentów kierunku i dzięki temu odpowiednio profilować ofertę wsparcia. Samorząd studencki posiada swoje przedstawicielstwo w uczelnianych organach i ciałach kolegialnych. Należy ocenić, że Rada Samorządu Studentów rozwinęła zaawansowane struktury, kompleksowo odnoszące się do całości spraw studenckich. Samorząd uczestniczy w podejmowaniu decyzji w zakresie spraw zarówno całej Uczelni, jak i Wydziału, w tym w sprawach związanych z pomocą materialną dla studentów, ewaluacją wewnętrzną Uczelni, a także bierze udział przy zmianie programów studiów. Samorząd studencki dysponuje pomieszczeniem przeznaczonym do wyłącznego użytku. Studenci ocenianego kierunku zrzeszają się w Kole Naukowym Sławistów, w ramach których pogłębiają swoją wiedzę i zainteresowania, a także organizują konferencje naukowe oraz wyjazdy zagraniczne.

System wsparcia studentów jest przeprowadzany w sposób stały i kompleksowy. Odbywa się w trakcie przeprowadzania ankiet studenckich, gdy ewaluacji podlegają praca jednostek administracyjnych,

ocena zajęć dydaktycznych oraz dostosowanie infrastruktury wydziału. Bieżąca ocena wsparcia studentów również w sposób nieformalny, podczas spotkań Władz z przedstawicielami Samorządu Studentów. Na podstawie tak zabranych informacji, Uczelnia systematycznie implementuje rozwiązania służące doskonaleniu wsparcia studentów. Za przykład posłużyć może wydłużenie godzin pracy Biblioteki Uniwersytetu Warszawskiego oraz poszerzenie programu studiów o zajęcia poświęcone tłumaczeniom.

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Na Uniwersytecie Warszawskim informacje o programie studiów, warunkach jego realizacji dostarczane są do studentów, pracowników, kandydatów na studia oraz interesariuszy zewnętrznych przede wszystkim za pośrednictwem strony internetowej Uczelni, strony internetowej Wydziału

i instytutu oraz strony Biura Informacji Publicznej. Strony są dostępne publicznie dla wystarczająco szerokiego grona odbiorców, w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Strony dostępne są w językach polskim i angielskim. Strony Wydziału Polonistyki oraz Instytutu Sławistyki Zachodniej i Południowej UW są jednak pozbawione rozwiązań ułatwiających korzystanie z niej przez osoby niedowidzące tj. ustawienia wysokiego kontrastu, powiększanie liter, tekst alternatywny. Rekomenduje wdrożenie rozwiązań ułatwiających osobom z niepełnosprawnościami korzystanie ze stron internetowych.

Na stronie Uczelni w sposób dostępny i przejrzysty znaleźć można informacje o kierunku studiów, w tym między innymi: katalog zajęć, zasady i warunki rekrutacji (w tym wymagane dokumenty oraz wysokości opłat), opis procesu dyplomowania, warunków studiowania i wsparcia w procesie uczenia się (informacje o procedurach stypendialnych, organizacji praktyk, działalności studenckiej), przyznawanych kwalifikacjach, sylwetce absolwenta i możliwościach jego dalszych możliwości. Podstawowe wskaźniki dotyczące skuteczności kształcenia, programy studiów, Regulamin studiów oraz Statut Uczelni znajdują się w BIP Uczelni. Odnośnik do BIP UW znajduje się na dole strony w postaci przycisku pod rozpoznawalną w Polsce formą graficzną. Dostępny jest dla wszystkich interesariuszy, obecnych i przyszłych studentów, absolwentów, pracowników oraz otoczenia gospodarczo-społecznego.

Na stronie znajdują się również wszystkie dane kontaktowe (bezpośredni mail, telefon) do sekretariatu Rektora, poszczególnych wydziałów i biur Uczelni, samorządu studenckiego oraz pomocy technicznej. Strona internetowa obejmuje informacje dotyczące kształcenia prowadzonego z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, wsparcia merytorycznego, w tym wykładowców prowadzących zajęcia na danym kierunku, i technicznego w tym zakresie, w przypadku, gdy takie kształcenie jest prowadzone.

System Jakości Kształcenia w UW obejmuje m.in. ocenę dostępności informacji na temat kształcenia. Treść informacji zamieszczanych na stronie internetowej Uczelni oraz na jej stronach w serwisach społecznościowych jest na bieżąco aktualizowana oraz analizowana pod kątem rzetelności zamieszczonych tam informacji. Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których m.in. poprzez spotkania uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Nie dotyczy

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

1. Rekomenduje się wdrożenie rozwiązań ułatwiających osobom z niepełnosprawnościami korzystanie ze stron internetowych Wydziału Polonistyki UW oraz Instytutu Sławistyki Zachodniej i Południowej UW.

Zalecenia

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

W Uniwersytecie Warszawskim przyjęto formalnie i stosuje się zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programów studiów. W Uczelni działa system polityki jakości zapewniający ramy dla nadzorowania procesu kształcenia m.in. na kierunku sławistyka. System ten tworzą następujące organy: Pełnomocnik Rektora ds. jakości kształcenia, Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia, Senat UW, Komisja Senacka ds. Studentów, Doktorantów i Jakości Kształcenia, Centrum Wsparcia Dydaktyki (Biuro Innowacji Dydaktycznych, Biuro Obsługi Kształcenia, Pracownia Ewaluacji Jakości Kształcenia, Zespół ds. Jakości Kształcenia, Punkt Doradztwa ds. Jakości Kształcenia), Rady Dydaktyczne, Kierownicy Jednostek Dydaktycznych. System został tak zaprojektowany, by oceny programu studiów oraz procesu dydaktycznego były oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i prowadzone były systematycznie w celu doskonalenia jakości kształcenia, z udziałem interesariuszy wewnętrznych oraz zewnętrznych.

Przeprowadzana jest systematyczna ocena programu studiów obejmująca efekty uczenia się, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, w tym metody kształcenia z wykorzystaniem metod o technik kształcenia na odległość, metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów.

Nadzór nad procesem kształcenia na kierunku sławistyka sprawuje Rada Dydaktyczna Wydziału Polonistyki działająca zgodnie z wytycznymi Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia. Do zadań Rady Dydaktycznej należy m.in. wdrażanie procedur, metod i narzędzi oceny jakości i przebiegu kształcenia opracowanych przez Uniwersytecką Radę ds. Kształcenia, opiniowanie zmian programowych, przyjmowanie sprawozdania Kierownika Jednostki Dydaktycznej z rekrutacji i przebiegu sesji, wyłanianie komisji monitorującej proces dyplomowania oraz analizowanie i przyjmowanie jej raportu, uchwalanie szczegółowych zasad dyplomowania oraz przeprowadzania egzaminów i oceniania. Nadzór organizacyjny nad procesem kształcenia sprawują: Kierownik Jednostki Dydaktycznej oraz –

wyznaczony przez niego – kierownik studiów. Kompetencje i zakres odpowiedzialności poszczególnych organów zostały określone w sposób przejrzysty. Zapewniono udział interesariuszy wewnętrznych – w Radzie Dydaktycznej zasiadają przedstawiciele kadry prowadzącej kształcenie oraz osoby studenckie. Skład Rady nie przewiduje udziału przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego. Wprawdzie prowadzony jest dialog z przedstawicielami tego otoczenia, współpraca jest systematyczna (ankietowanie), ale brakuje czytelnych rozwiązań dotyczących sposobu uwzględniania postulatów tej grupy interesariuszy w zakresie doskonalenia kształcenia na kierunku.

Osoby studenckie corocznie wypełniają ankiety oceniające pracę Kierownika Jednostki Dydaktycznej, Kierownika Studiów oraz sekretariatu ds. Studenckich, a dwa razy w ciągu roku akademickiego – ankiety dotyczące zajęć dydaktycznych. Wyniki ankiet są analizowane przez Kierownika Jednostki Dydaktycznej, wyniki zbiorcze udostępniane są Radzie Dydaktycznej. Postulaty, uwagi i oceny wykorzystuje się do doskonalenia procesu kształcenia, o czym świadczy zakres modyfikacji programu studiów na I stopniu w ubiegłym roku akademickim.

Innowacje dydaktyczne i osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki akademickiej są uwzględniane w projektowaniu programu studiów, co ilustrują, na przykład, stosowane na kierunku metody dydaktyczne. Współczesna technologia informacyjno-komunikacyjna jest uwzględniana w projektowaniu studiów w sposób odpowiadający specyfice kierunku. Narzędzia i techniki kształcenia na odległość są uwzględniane w projektowaniu programu studiów, funkcjonują jako narzędzia podstawowe w przypadku dwóch zajęć: *szkolenie BHP* (pierwszy rok studiów I stopnia), *technologie informacyjne i komunikacyjne dla humanistów* (drugi rok studiów I stopnia) oraz jako narzędzia wspomagające (więcej informacji – kryterium 1 i 2 niniejszego raportu).

O niepełnej skuteczności w zastosowaniu istniejących procedur na kierunku slawistyka świadczą nieprawidłowości zdiagnozowane w kryteriach 1, 2, 3 niniejszego raportu w zakresie: konstrukcji efektów uczenia się oraz relacji między zakładanymi efektami uczenia się, treściami programowymi a procentowym udziałem dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek, konstrukcji oferty zajęć fakultatywnych, opisu poszczególnych zajęć w “kartach przedmiotów”, sformułowania zasad rekrutacji na studia drugiego stopnia, doboru metod weryfikacji efektów uczenia się.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeśli dotyczy)

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów zostały formalnie przyjęte i są stosowane oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych, w tym studentów, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Formalnie przyjęte procedury nie są jednak stosowane w pełni skutecznie w zakresie projektowania i modyfikacji programu studiów oraz na poziomie opisu poszczególnych zajęć w sylabusach ("kartach przedmiotów").

Propozycja oceny kryterium jako spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących:

1. ewaluacji konstrukcji efektów uczenia się oraz relacji między zakładanymi efektami uczenia się, treściami programowymi a procentowym udziałem dyscyplin, do których przyporządkowano kierunek;
2. oceny i kontrolowania konstrukcji oferty zajęć fakultatywnych na kierunku (brak podziału na zajęcia fakultatywne skierowane do studentów I i II stopnia);
3. analizy i korekty zawartości sylabusów ("kart przedmiotów");
4. oceny sformułowania zasad rekrutacji na studia II stopnia;
5. ewaluacji doboru metod weryfikacji efektów uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Rekomendacje

Zalecenia

1. Zaleca się efektywne wdrożenie na kierunku zasad uczelnianego systemu zapewniania jakości kształcenia (podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości).

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiąmane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

